# ಅಲ್ಲಮ

## ಪ್ರಭುವಾದ

ಮತ್ತು

ಇತರ ಪದ್ಯಗಳು

ಶಾ[illegible]ದರಕುಂದಿ



ಹಿರಿಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ
ಶ್ರೀ ಅಮ್ಮೆಂಬಳ ಶಂಕರನಾರಾಯಣ ನಾವ[illegible]
ಕೋಟೆಕಾರು - ಇವರಿಗೆ
ಗೌರವದಿಂದ.

[illegible]

ಗದುಗು : ೧೨-೧೦-೧೯೮೧

# ಅಲ್ಲಮ, ಪ್ರಭುವಾದ

ಮತ್ತು

# ಇತರ ಪದ್ಯಗಳು



# ಅಲ್ಲಮ, ಪ್ರಭುವಾದ

ಮತ್ತು

# ಇತರ ಪದ್ಯಗಳು

ಶಾಮಸುಂದರ ಬಿದರಕುಂದಿ

ಆಲೋ[illegible]ನ ಪ್ರಕಾಶನ ಗದಗ

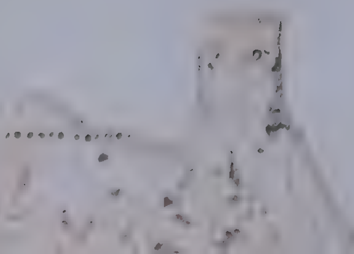
Allama, Prabhuvada : Verses in Kannada
by: Shamasunder Bidarakundi, Adarsha Shikshana Samiti's College of Commerce, GADAG 582101
First Print: September 1976; 1000 copies; Pages; 80+IV
Published by : Alochana Prakashana, Extension
GADAG
Printed at : Ravi Printers, GADAG
PRICE: Rs. 4/—
ಬೆಲೆ ರೂ. ೪

ರಕ್ಷಾಪತ್ರ : ಈಶ್ವರಚಂದ್ರ

ಮುದ್ರಣ : ರವಿ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ, ಗದಗ

—ಗೆ

ಪಾ. ಅ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ
ದೇಶಪಾಂಡೆ ಸುಬ್ಬರಾಯರು
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಸ್ನೇಹದಿಂದ



# ಪರಿವಿಡಿ



## ಪ್ರಯೋಗ : ಒಂದು



## ಪ್ರಯೋಗ : ಎರಡು

## ಪ್ರಯೋಗ : ಮೂರು



## ಪ್ರಯೋಗ ನಾಲ್ಕು : ರೂಪಾಂತರಗಳು



## ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳು

ಪ್ರಕೃತ ಪುಸ್ತಕ ಹೊರುವಷ್ಟು, ನನ್ನ ಯೋಚನೆ, ಅನುಭವ, ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹಾಗೂ ಆಗಂತುಕ ಲಹರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ತ ವ್ಯಯನ್ನು ಒಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ರಚನೆಗಳೇ ಪದ್ಯರೂಪದಲ್ಲೀಗ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವಾಗ 'ಕೆಲವು ಮಾತಿನ' ಗದ್ಯರೂಪದ ಈ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಅಗತ್ಯವೆ ? ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿನ ರಚನೆಗಳಿಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳು ಅಂತಿಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವಾಗುವ ಅಪಾಯವಿರದಿದ್ದರೆ ಈ ಮಾತುಗಳಿದ್ದರೆ [illegible] ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾದುದರಿಂದ ಬರೆಯುವುದು ಸಹಜ[illegible].

‘ಅಜ್ಜಗಾವಲು’ (ಡಿ. ೧೯೭೧) ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಐದು ವರ್ಷಗಳಾದ ನಂತರ ‘ಅಲ್ಲಮಪ್ರಭುವಾದ ಮತ್ತು ಇತರ ಪದ್ಯಗಳು’ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿಯ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ಪಂದನೆ; ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತಲಿನದಕ್ಕೆ ನಾ ಕೊಡುವ ಪ್ರತಿ ಸ್ಪಂದನೆ; ನನ್ನೊಳಗೆ ನಡೆದಿರುವ, ನಡೆದು ಮಾಗಿದಿರುವ ದ್ವಂದ್ವಗಳ ಸರಸ-ವಿರಸ; ನನ್ನ ಅಭಿರುಚಿಯನ್ನು ನೇರ್ಪಡಿಸಿದ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಚುರುಕುಗೊಳಿಸಿದ ಸಂಗತಿ-ಸನ್ನಿವೇಶ—ಇಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಪಡಿಮೂಡಿವೆ.

ಅಂದಿನ ಬರವಣಿಗೆಯ ಎಡಚನ್ನು, ತಲಸ್ಪರ್ಶಿಯಲ್ಲದ ಸ್ಥೂಲದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಇಂದಿನ ರಚನೆಗಳೂ ಮತ್ತೆ ಹೊತ್ತು ಸಾಗಿಸದಂತೆ; ವನ್ನಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಏಕತಾನತೆ ಮರುಕಳಿಸದಂತೆ ತುಂಬ ಎಚ್ಚರವಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಗುಣಾವಗುಣಗಳ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಹಾದಿ ತೆರೆದೇ ಇರುವದರಿಂದ ಸಹೃದಯರು ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ; ಪುರಸ್ಕರಿಸಬಹುದೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪದ್ಯಗಳ ಗುಣ-ಸ್ವಭಾವ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಹಿಂದೆ ನನಗಿರುವ ಪ್ರೇರಣೆ-ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರ ಅವುಗಳನ್ನಿಲ್ಲಿ ‘ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಯೋಗ’ಗಳಲ್ಲಿ ವಿಂಗಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದೊಂದು ತರದ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೂ ಅದರದೇ ಆದ ಇತಿ-ಮಿತಿಗಳಿವೆ. ಕಾರಣ: ಇವು ನೀಡುವ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೂ ಸಂದರ್ಭೋಚಿತವಾದ ಅಂಥದೇ ಪರಿಮಿತಿ ಇದ್ದೀತು.

ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿರಂಗಕ್ಕೆ ಇವತ್ತಿನ ಪರಿಸರ-ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ-ನೀತಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಮಾರಾದದ್ದು. ಗುಂಪಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಗುತ್ತೇದಾರೀ ಧೋರಣೆ; ಈ ಧೋರಣೆಗೆ ಮೂಲವಾಗಿರುವ ಸ್ವಾರ್ಥ, ದುರಾಶೆ, ದುರಹಂಕಾರಗಳ ವ[illegible]ತ್ಯ ಮತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಯುತ್ತಿರುವ ಕ[illegible]ನ ಸ[illegible]ನದ ಅಭಾವಗಳಿಂದ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ,

ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ, ನಿರ್ವಂಚನೆಯು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಶಕ್ತಿಗೆ ಶಾಪ ತಟ್ಟಿದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾನಸಿಕ, ವೈಚಾರಿಕ ದೃಷ್ಟಿ ಬದಲಾಗುವ ತನಕ ಇಂಥ ಗುಂಪಿನ ಗುತ್ತೇ ದಾರಿಕೆಗೆ ಆಳಿಗಾಲವಿಲ್ಲ.

ಕಾವ್ಯರಚನೆ, ಕಾವ್ಯವಾಚನ—ವ್ಯಕ್ತಿಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಲವಲೇಶವಾದರೂ ಮಾರ್ಪಾಟನ್ನು, ಸ್ವಕೀಯ ಶೋಧನೆಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡೀತೆಂಬ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯ ಫಲವೇ ಈ ಕಾವ್ಯಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿ. ಇದರಲ್ಲಾದ ಸೋಲಿನ ಹೊಣೆ ನನ್ನದು; ಗೆಲುವಿನ ಲಾಭ—ಕೆಚ್ಚು ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಓದಿದವರದು.

—ಶಾಮಸುಂದರ ಬಿದರಕುಂ

# ಮುನ್ನುಡಿ

ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ತನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲ, ಕಳೆದ ಈ ಐದು ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೂರು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಉಬ್ಬರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ನಿಲುಗಡೆಗೆ ನಿಂತ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಶಾಮಸುಂದರ ಬಿದರಕುಂದಿ ಯವರಂಥ ಕೆಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಧ್ವನಿಗಳು, ಹೊಸ ಹುಡುಕಾಟದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳಂತೆ ತೋರುವುದು ಸಮಾಧಾನದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ನವೋದಯದ ಸೌಂದರ್ಯ ನಿಷ್ಠೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆ, ಆದರ್ಶದ ಹಂಬಲಗಳು; ನವ್ಯಕಾವ್ಯದ ರಭಸ, ವಾಸ್ತವನಿಷ್ಠೆ, ಮಾನವನ ನಿಗೂಢ ಪಾತಾಳ ಪ್ರಪಂಚದ ಅಕರಾಳ—ವಿಕರಾಳಗಳು, ನಾಗರಿಕತೆಯ ಗೊಂದಲದ ನಡುವಣ ಅಸ್ವಸ್ಥಗಳು, ವ್ಯಂಗ್ಯ-ವಿಡಂಬನ-ಕಾವ್ಯಗಳ ಸುತ್ತ ಗಿರ್ಕಿ ಹೊಡೆಯುವ ಚಾಪಲ್ಯ - ಈ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ವಿಸರ್ಜಿಸಿ, ಕಾವ್ಯ ಇದೀಗ ವಾಸ್ತವದ ಸಹಜತೆಗಳ ಕಡೆಗೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸತೊಡಗಿದೆ. ನವ್ಯತೆಯ ರಭಸದಲ್ಲಿ ಅವಿಚಾರಿತವಾಗಿ ಕಣ[illegible]ಚ್ಚಿಕೊಂಡ, ನವೋದಯದ ಎಷ್ಟೋ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಶಗಳ[illegible], ತನ್ನೊ[illegible]ಸಮಾವೇಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ತಿಳಿವು

ಮೆಲ್ಲನೆ ಮೂಡತೊಡಗಿದೆ. ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇದ್ದ ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾದ, ತಾಂತ್ರಿಕ ಚಮತ್ಕಾರಗಳು ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದು, ಒತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿವೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ, ತನ್ನ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಗೆ ಯಾವ ಪ್ರತಿ ಪಕ್ಷದ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನೂ ಭ್ರಮೆಯನ್ನೂ ಅವಲಂಬಿಸದೆ, ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ಸವಾಲಿನ ಧಾಟಿಯನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೇ, ನಿಂತ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೇರೂರಿ ಕಾಣ ಪಡೆದಷ್ಟು ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅರಳಿಸುವ ನಿಸರ್ಗ ಸಹಜವೆಂಬಂಥ ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿರುವದು, ಈ ಅನ್ವೇಷಣೆಯ ಕಾಲದ ಆರೋಗ್ಯವಂತಿಕೆಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದೆ. ಈ ಒಂದು ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಮತ್ತು, ಅನೇಕ ಸ್ವರಗಳ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಳುತ್ತ ಖಚಿತವಾದ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಂದಿನ ಕವಿಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಶಾಮಸುಂದರ ಬಿದರ ಕುಂದಿಯವರ 'ಈ ಪದ್ಯ ಸಂಕಲನ'ದಲ್ಲಿ ಈ ಒಂದು ಪರಿಸರದ ಕೆಲವು ಲಕ್ಷಣ ಗಳು, ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿವೆ ಎನ್ನುವುದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿ ಯಾಗಿದೆ. 'ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ' 'ನಿನ್ನ ಗುರುತಿಗೆ ನಿನ್ನಮನೆ ವರ್ಣನೆ; 'ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ: ಮೇ ಹದಿನಾಲ್ಕು' ' ಹೊಗೆ ಮಬ್ಬಿನ ಕಸಿವಿಸಿ'– ಈ ಕೆಲವು ಕವನ ಗಳು ಈ ಮಾತಿಗೆ ದಾಖಲೆಗಳಾಗಿವೆ.*

'ನನಗೆ ನಾನೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲದ ಖಾಲಿತನದ ನಿಸಿಕೆಯಿಂದ, ಅನುಭವದ ಅನ್ವೇ ಷಣೆಗೆ ಹೊರಟ ಬಿದರಕುಂದಿಯವರ ಕಾವ್ಯ, ಈ 'ಖಾಲಿತನವನ್ನು' ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಸಹಜಸ್ಥಿತಿ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೆ ವಿನಾ, ಅದನ್ನೇ ವೈಭವಿ ಸುವ, ಅಥವಾ ಅದರಿಂದಾಚೆಯ ಮಹಾ ಆದರ್ಶದಲ್ಲಿ ದುಢುಮ್ಮನೆ ಧುಮು ಕುವುದರಲ್ಲೆ ತನ್ನ ಪೂರ್ಣತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಉದ್ಘೋಷಿಸುವ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬೀಳ

---

* ಈ ಸಂಕಲನದ ಕೆಲವು— 'ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ', 'ಹೊಗೆಮಬ್ಬಿ ಕಸಿವಿಸಿ', 'ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಉತ್ಸವ', 'ನಿನ್ನ ಗುರುತಿಗೆ ನಿನ ಮನೆ ವರ್ಣನೆ' ಇಂಥ ಕವಿತೆಗಳ ರಚನಾ ವಿನ್ಯಾಸ, ಭಾಷೆಯ ಹಾಸು ಬೀಸ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿ ಬಿ[illegible]ಂದಿಯವರು ವಿಶಿಷ್ಟಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ ರೂಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾ[illegible]ವೆ.

ವುದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾದ ಕವಿ ತನ್ನ ಮಿತಿಯನ್ನು ಅರಿತು, ಅದರ 'ಅಮಿತ'ವಾದದ್ದರ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟು ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ಸುತ್ತಣ ಬದುಕಿನ ಕೃತಕ ಮುಖವಾಡಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆಯುತ್ತಾ ಬಯಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಸುತ್ತ ಕಾಣುವುದೇನು ? ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಕ್ಕಿ ಮೊಗೆಯುವ ದಳ್ಳುರಿ:

ಎಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತಿ ದಳ್ಳುರಿ ಫಡ ಫಡ ಹೊಡಕರಿಸಿ
ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮೂಗಲ್ಲಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೊಗೆ ತುರುಕಿ
ಕಾಣಿಸುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಕುರುಡು ಮಾಡುವುದೋ
ಅಡಿ, ಹೊಗಳಿ, ನಿಂದಿಸುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ದಿಗ್ಬಂಧಿಸುವುದೋ,
ನಿರಾಳ ಉಸಿರೆತ್ತಗೊಡದೆ, ಶ್ವಾಸಕೋಶವ ಅದುಮಿ
ಆಕುಂಚಿಸುವುದೋ

ಇಂಥ ದಳ್ಳುರಿಯ ನಡುವೆ ನಿಂತು ಕವಿ ಬೆಬ್ಬಳಿಸುತ್ತಾ:

'ಎಂದಾದರೂ, ಎಂತಾದರೂ ಹುಟ್ಟೀತೆ
ಶಾಶ್ವತದ, ನೈಜವ್ಯಾಪಕದ, ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾನವತೆಯ
ಸಂಯೋಜಿತ ಪುನರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯು' ?

ಎಂಬ ವಿಷಾದದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಿಡುಸುಯ್ಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಬದುಕನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲೆಂದು ಬರುವ, ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾನವತೆಯ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಗಾಗಿ ಬರುವ ಮಹಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು:

'......ಇಲ್ಲ, ನೀವೊರೆಸಲಾರಿರಿ ಈ ಕಣ್ಣ,
ನೀಗಲಾರಿರಿ ಈ ಬನ್ನ,
ಸವರಲಾರಿರಿ ಈ ಗದ್ದ,
ತೀಡಲಾರಿರಿ ಈ ಬರಹ
..............'

..........

'ಇಲ್ಲ ಈ ಬಂಜರದ ಅನಾದಿ-ಅನಂತಗಳ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ
ಎಂಥಾ ಕಾಳು ಮೊಳೆತೀತು, ಖಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲ.

ಶೋಕವಿಲ್ಲದ ಗಲಭೆಗಳ, ತಲೆಬುಡ ಇಲ್ಲದ ದೊಂಬಿಗಳ,
ಭಯಗ್ರಸ್ತ ಅಣುಬಾಂಬು ಬೀಜಾಸ್ತ್ರಗಳ ಉತ್ತಿಬಿತ್ತಿ
ಏನ ಬೆಳೆದೀರಿ, ಎಂಥ ಪೈರು;
ಉಂಡೀರಿ ಎಂಥ ಫಲವ?
....... ... .............'

ಎಂದು ಅಳಲುವ ಈ ಮಾತು, ಜಗತ್ತನ್ನು ತಾನಲ್ಲ, ಯಾರೂ ಸುಧಾರಿಸಲಾರರೆಂಬ ವಾಸ್ತವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮನದಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ನಿರಾಶೆ, ಈ ಅಸಹಾಯಕತೆ ಇದೇಕಡೆಯಲ್ಲ : ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ನಡುವೆಯೂ—

'..... ಶಕ್ಯವಿದ್ದರೆ ತಡೆ, ಭಾವೋದ್ರೇಕದ ಛಿದ್ರದತ್ತ ವಿಚ್ಛಿದ್ರವಾಗಿ
ಹರಿಯುವುದು ನಿಲ್ಲಿಸು ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ ಸ್ಮೃತಿಗಷ್ಟೇ
ಪರಿಮಿತವಲ್ಲ ವಾಸ್ತವದ ಅನುದಿನದ ಬಡಪೆಟ್ಟಿಗೂ ಪ್ರತಿ-
ತಾಡನ, ಕಂಠಮರ್ದನದ ಆಟಾಟೋಪ ಪ್ರಸ್ತುತದಲಿ ಅನಿವಾರ್ಯ'

ಎಂಬ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ವಿವೇಚನೆಯನ್ನು ಈ ಮನೋಧರ್ಮ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸುತ್ತಣ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಹುಂಬತನಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕದೆ, ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಸಹಾಯಕನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಬಯಲಿಗೆಳೆಯುವ ರೊಚ್ಚು ಕೆರಳುತ್ತದೆ ಈ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದುದರಿಂದಲೆ—

ಇಲ್ಲಿವನ, ನೀವು ಖರೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರಾಗಿ-
ದ್ದರೆ–ಮುಖನೋಡಿ ಮಣೆಹಾಕಬಾರದು.
ಕೆಂಡ ಮೀಸೆಯ ಬಿಚ್ಚುಗತ್ತಿಯ ಕಣ್ಣಿನ ತೆರೆದ
ಹಾವಿನ ನಾಲಿಗೆಯ–ಈ
ಆಮಿಷಖೋರನ ಜಹರೆಗೆ ... ಣ್ಣರಾಗಬಾರ

ಎಂದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ವಾಸ್ತವಿಕ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೆ—

> ಯೋಚಿಸು ; ಸುಸೂತ್ರ ಹೊರದಾರಿಗಳ; ವಿಶಾಲ ವಿಸ್ತೃತರಾಜ-
> ಬೀದಿಗಳ ಇನ್ನಾದರೂ ಕಟ್ಟು : ಸತ್ಯನ್ಯಾಯದನಡುವೆ-
> ಗಟ್ಟಿಸೇತುಬಂಧ'

ಎಂಬ ದಿಟ್ಟ ನಿಲುವಿಗೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಈ ಕೆಲವು ನಿಲುವುಗಳಿಂದ ನಿಷ್ಪನ್ನವಾಗುವ ಸಂಗತಿ ಇದು : ಇಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ವಾಸ್ತವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಎದುರಿಸುತ್ತ, ಸಂಘರ್ಷಿಸುತ್ತ, ಅಂದಂದಿನನುಭವಗಳನ್ನು ತನ್ನತನದಲ್ಲಿ ಶೋಧಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನವಿದೆ. ಸುತ್ತಣ ಬದುಕಿನ 'ದಳ್ಳುರಿ'ಗೆ ಅಳುಕಿದರೂ, ಅಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹಿಂದೆಗೆಯುವ ನಿರಾಶೆಯಿಲ್ಲ; ಈ ವಾಸ್ತವದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅನ್ಯಾಯ, ಅಸಮತೆಗಳನ್ನು ಯಾರು ಬಂದರೂ ಸುಧಾರಿಸಲಾರರೆಂಬ ಅರಿವಿದ್ದರೂ, ತನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟನ್ನು ತಾನು ಮಾಡಿ ಸತ್ಯ—ನ್ಯಾಯದ ನಡುವೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಮರೆಯುವದಿಲ್ಲ; ಆದರೆ ಈ ದಿಟ್ಟತನದ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ಕವಿ ಎಲ್ಲೂ ದೊಡ್ಡ 'ಹೀರೋ' ಆಗದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ, ಆತ್ಮಪ್ರತ್ಯಯವಿರುವ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಾನೆ. ಯಾವ ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ಆಲ್ಲಕ್ಷಿನ ವ್ಯಸನವೊ, ವಿಷಾದವವೊ, ನಿರಾಸೆಯನ್ನೊ ರೊಚ್ಚನ್ನೊ ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಒಂದು 'ಭಂಗಿ'ಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಅವುಗಳನ್ನಲ್ಲಲ್ಲಿಯೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮುಟ್ಟಿ, ಮತ್ತೆ ಅದರಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಮಜಲಿಗೆ ನಡೆಯುವ ಲಿಪ್ತತೆ ಈ ಕವಿತೆಗಳ ಒಂದು ವಿಶೇಷ. ಹೀಗಿರುವದರಿಂದಲೇ ಈ ಕವಿ, ಯಾವ ಒಂದು ನಿಲುವಿಗೂ ಕಟ್ಟುಬೀಳದೆ, ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಬದುಕನ್ನು ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳಿಂದ ನೋಡಲು ಮತ್ತು ಅನುಭವಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿ

ಸುವುದು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಬಿದರಕುಂದಿಯವರ ನಾಳಿನ ಕವಿತೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೊಸ ನೆಲವನ್ನು ಉತ್ತುಬಿತ್ತಿಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುವ ಬಗೆಗೆ ನನಗೆ ಭರವಸೆ ಇದೆ.

ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ

# ಪ್ರಯೋಗ : ಒಂದು

ಈ ದಂಡೆ ಮೇಲಿದ್ದು ಆ ದಂಡೆ ದಿಟ್ಟಿಸುತ
ನೀರ ನಿರಾಳದ ಗಹನ ವರ್ತನ ಪರಿವರ್ತನ
ಪರ್ಯಟನ ಕಾಣುತ್ತ ಕೂಡುವ
ನಾನು ಸಮರ ಕುತೂಹಲಿಯಷ್ಟೇ ಅಪಾಯಕಾರಿ
ಕಣ್ಣಿನಾಳದ ಕರುಳ ಚಿವುಟಿ ರಕ್ತಧಮನಿಯು
ಕಲಕಿ ನಿಶ್ಚಲದ ಮಿದುಳ ಗಡಬಡಿಸಿ
ನೋವಿಗೀಡಾಗುವ ಎದೆ ಗುಂಡಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಇದಲ್ಲ ?

ಎವೆಯಿಕ್ಕದೆ ನೀರ ನಿರಾಳವ ಒಗಿಯು ಬಲ್ಲೆ
ತಾಸೊಪ್ಪತ್ತು ತೇಲಿ ಮುಳುಗುತ ಮಿಂಚಿ ಒದ್ದೆ-
ಬಿಡುಗಣ್ಣಿಂದ ಬೆಳಕು-ಕತ್ತಲೆ-ನೆರಳುಗಳ
ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಡಬಲ್ಲೆ
ನುಣುಪು ಮೈಯುಳ್ಳ ಚೂರು ಮೀನಿನ ಹಾಗೆ
ದಾಹಗಳ ನೆತ್ತರವನ್ನುಗುತ ಮೊಸಳೆ ಬಾಯುತ್ತುಂಬ
ನೀರಲದ ಸ್ನೇಹ ನಗೆ ಬೀರಿ
ವಂಚಿಸಬಲ್ಲೆ

ನಡು ನೀರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮಂಗ ಮನಸಿನ ಭೋಳೆ
ತನಕ್ಕೆ ಕರುಣಾರಸ ನಿತಾಂತ ದ್ರವಿಸಬಲ್ಲೆ

## ಅಲ್ಲಮು, ಪ್ರಭುವಾದ

ಕಾಮುಲತೆ ಬಾಡಿದಾಗ ಬಸವಳಿದ ಅಲ್ಲಮು
ಅನಿಮಿಷಯ್ಯನ ಮೂಕ ಸಾಕ್ಷಿಯಲಿ ಪ್ರಭುವಾದ

ಆ ತನಕ ನಿಗುರಿ ನೀಟಾದ ಹರಯದ ಅನಿಯಂತ್ರಿತ
ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಧಾತು ಪತನ: ಮಣ್ಣು ಕಣಕಣದಲ್ಲಿ ಇಂಗಿ
ಪ್ರಭು ನೆಲದ ಮರೆಯ ನಿಧಾನವಾದ ವಸ್ತುಲೋಕದಲಿ
ಪುಟವಿಟ್ಟ ಬಂಗಾರವಾದ ಶರಣರನುಭಾವದ ಕೊರಳ-
ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯಾದ ಮಿದು ನಡತೆಯಲಿ ಉದಾರ ಚರಿತೆಯು
ಕಾಲ್ಗಡಗವಾದ ಕಾಮುಲತೆ ಬಿಗಿತ ಸಡಲಿದ ಅಲ್ಲಮು

ಕಾಮುಲತೆ ತೋಳಚಾಚಿ ಎದೆಯು ಬಾಚಿ ಅಲ್ಲಮನ ಮಾಮರಕೆ
ಹಬ್ಬಿ ಮೋಹಕ ಗಂಧ ಗಾಳಿಗೆ ಬಳುಕಿ ಕುಣಿದಾಗಲೂ
ಕೋಗಿಲಾಗಿ ಮದ್ದಳೆಯ ಗಡ ಚಿಕ್ಕುವ ಮೊರೆತದಲಿ ಇಂಚರವ
ಕೊನರಿಸಿದಾಗಲೂ 'ಅದು ಅಲ್ಲ ಇದು ಅಲ್ಲ' ಅಂದವನೆ ಅಲ್ಲ ಎಲ್ಲ
ಗೊಗ್ಗಯ್ಯನ ಪ್ರಸನ್ನವದನದೆದುರು ನೈವೇದ್ಯವಾಗಿ ಕಾಮುಲತೆ
ಅಂಗಾಂಗದಲಿ
ರಸ ಒಸರಿ ಅಲ್ಲಮು, ಪ್ರಭುವಾದನಲ್ಲ, ಅದೆ ನೆಲದ ಅಚ್ಚರಿ !

ಹರಯದ ಕಾವು ಜ್ವಲಂತ ಬೆಳಕು :
ಅನುಭಾವದ ಸಂಗ ಸುಖಿಗೆ
ಕಾಮುಲತೆ ಬೆಳಕ ಮುದ್ದಿಸ ಬಂದು
ಮೈಸುಟ್ಟುಕರಕಾಗುವ ಪತಂಗ ಹುಳವೆ ?
ಹರಯದಲಿ ರಕ್ತಸಿಕ್ತದ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ
ನೆಲದತ್ತಲೇ ಸೆಳೆತ
ಮಣ್ಣ ವಾಸನೆಯೊಂದೇ ಅದಮ್ಯ
ಲಾಲಸೆಗೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ

ಕಾವತಿ, ಅಲ್ಲಮನ ಲತೆಯಾಗಿ ಬಿರಿದು ಮೈ ಹಿಂಡಿ-
ದಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ ಮದ್ದಳೆಯ ತಾಳಕ್ಕೆ ಮೈ ಮರೆಸಿ—
ದಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ ಉಸಿರಗಟ್ಟುವ ಗಾಢ ಕೇಳಿಯಲಿ ಮೈ
ಮೇಣವಾಗಿ ಧಾಳ ದೀಪದುರಿ ಹೊತ್ತಿದಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೆ—

ತತ್ಪರತೆಯೆಂದರೆ ಗಾಳಿ ಬೆಳಕಿನ ಆಚೆಗಿನ
ಅಮಾಯಕ ಲೋಕದ ಅಚಿಂತ್ಯ ಗಹನದ
ಸಮಚಿತ್ತದ ಸಮರತಿಯ ಸಾಮರಸ್ಯ

೧೯ ಜೂನ್, ೧೯೭೫

# ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಉತ್ಸವ

……………..ಶಕ್ಯವಿದ್ದರೆ ತಡೆ.

ಭಾವೋದ್ರೇಕದ ಛಿದ್ರದತ್ತ ವಿಚ್ಛಿದ್ರವಾಗಿ ಹರಿಯುವುದ
ನಿಲ್ಲಿಸು. ಕಟ್ಟುವ ಕೆಲಸ ಸ್ಮೃತಿಗಷ್ಟೇ ಪರಿಮಿತವಲ್ಲ.
ವಾಸ್ತವದ, ಅನುದಿನದ, ಬಡಪೆಟ್ಟಿಗೂ, ಪ್ರತಿ—
ತಾಡನ, ಕಂಠಮರ್ದನದ ಆಟಾಟೋಪ ಪ್ರಸ್ತುತದಲಿ
ಅನಿವಾರ್ಯ
ಧಡಪಡಿಸುವ ಈ ಸಪ್ಪಳದಾಚೆ
ಮೂಕ ನಿರ್ಭರ ನಿರ್ಲಿಪ್ತದಾಚೆ
ಅವ್ಯಕ್ತವಿದೆ 'ಏನೊ'. ಖಂಡಿತ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯ ಮೌನವೇನಲ್ಲ
ಒಡಲುರಿಯ, ಆತಂಕ ತೆಳ್ಳಂಕಗಳ ವಿಚ್ಛಿದ್ರ ಹಾವಭಾವದ
ಅವಸರವೇನಲ್ಲ. ನಿನ್ನಿನ ಅಸಹಾಯತೆಯ ಗಂಭೀರ—
ಗೋರಿಯ ಮೇಲೆ ನಾಳೆ ಮೊಳೆವ, ಹಸಿರು ಚಿಗಿವ
ಎಳೆ ಮೊಳಕೆ.
ಮೊದಲು ಮುಳ್ಳು—ಪೊದೆ—ಕಳೆ— ಕಸ: ಪಾರ್ಥೇನಿಯಂ ಪಿಡುಗಿನ
ಆಭಾಸ. ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಕಿತ್ತು, ಸುಟ್ಟು ಕರಕಾದಾಗಲೇ ಕಿತ್ತ ಕೈ-
ಸಾರ್ಥಕ. ಸವ್ಯಸಾಚಿಯ ಅವತರಣ ನಿರೀಕ್ಷೆ: ವರ್ತಮಾನದ ಭರವಸೆ?
ಚಿಗಿತ ಎಳೆ ಮೊಳಕೆಗಿಲ್ಲ ಈ ಪಿಡುಗಿನಾಭಾಸ, ಕೊಂಕು—ಕ್ರಿಯಾಹೀನ.

ಮಿಂಡಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿ ಮೊಗ್ಗೆಯಾಗಿ ಅರಳಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದ ತೊನೆಯುವ
ಬಯಕೆ. ಹಣ್ಣಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿ, ನಿಷ್ಪತ್ತಿಯಾಗಿ ಉದುರುವ
ಮುಕ್ತಿ ಆಸೆ : ಈ ಮರ—ಬೀಜ; ಬೀಜ—ಮರದಾಟದಲ್ಲೇ
ಇದ್ದೀತು : ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಂಗ್ರಾಮ, ಕ್ರಾಂತಿ, ಸರ್ವೋದಯಗಳ
ವಿಲಾಸ—ವೈಭವ

೧೪ ಅಗಷ್ಟ ೧೯೭೪

## ಅಕ್ಕನೊಂದಿಗೆ

ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ನಾಚದೇ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ
ಮೃಗಗಳಿಗೆ ಅಂಜದೇ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದೆ
ನೊರೆ—ತೆರೆಗಳಿಗೆ ಬೆದರದೇ ಸಮುದ್ರ ತಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತೆ

ಅಕ್ಕ, ನೀನು ಅಂತಹಂತೆ ಸ್ತುತಿ, ನಿಂದೆಗಳು ಅಪ್ಪಳಿಸಿದಾಗಲೂ
ಸಮಾಧಾನಿಯಾಗಿದ್ದೆ : ಆ ಮೆಯಂತೆ—ಹರಿದಾಡದೇ-
ಕಾಲುಗಳನವುಚಿ ಈಸದೇ, ಜೈಸದೇ
ನಿಂತಲ್ಲೇ ಡುಬ್ಬುವ ಗೊರಸು ಮಾಡಿ ಸಹಜ ಉಸಿರನ್ನೇ ತಡೆಹಿಡಿದೆ

ಧ್ಯಾನದಲ್ಲೇಕಾಕಿ
ಮೌನದಲ್ಲೇಕಾಕಿ
ವ್ರತ—ನೇಮದಲ್ಲೂ ಅಷ್ಟೆ—
ನಿನ್ನದೇ ನಿಲುವು : ಏಕ ನಿಷ್ಠೆ

ಅಕ್ಕ, ತಪ್ಪಾಯಿತೇ : ಧೈರ್ಯಕ್ಕೆ — ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ–ಎದೆ ಒಡ್ಡಿದ್ದು ?
ಮನುಷ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ –ಮಾನವೀಯವಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸಿದ್ದು ?
ನಾಳೆ ಹಬ್ಬುವ ಸತ್ಯದ ಬೆಳಕಿಗೆ ಕಾದು– ಈಗ–
ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಸೋತಂತೆ ಸತ್ತಂತೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕೂತದ್ದು ?

ತಪ್ಪಾಯಿತಲ್ಲವೆ, ಹೇಳು : ಹೇಗೆ ತಿದ್ದುವುದು ಈಗ?
ಬರೆದದ್ದೆಲ್ಲ ಉಗುಳು ಹಚ್ಚಿ ಗಸಗಸ ಅಳಿಸಿ ಬಿಡಲೆ ?
ಇದು ಪಾಟಿಯಲ್ಲ–ಬಳಪವಲ್ಲ
ಸ್ಥಾವರದ ಶಿಲಾಶಾಸನ
ನೆಲವಿರುವಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹೂತು, ತಲೆಬರಹವನ್ನು
ನಿರ್ಣಯಿಸುವ ಉಪದೇಶಪರ ವಚನ

ಅಕ್ಕ, ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿದಾಡಿದ್ದರೂ
ಏನೊಂದೂ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಕೊಚ್ಚಲಿಲ್ಲ
ಏನೂ ಮಾರಲಿಲ್ಲ, ಯಾರಿಗೂ ಮಾರು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ
ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲೂ ಹಾಗೇ : ನಿನ್ನ ಹೆಣ್ತನದ ಆಜಿಂಕ್ಯಕ್ಕೇ ಹೆದರಿ
ಕಣ್ಣು ಬೆಳ್ಳಗೆ ಮಾಡಿದ್ದವು ಆ ಹುಲಿ ಚಿರ್ತೆ ಕರಡಿ ವಾನರ ಸೇನೆ
ಸಮುದ್ರ ತಡಿಯ ಉಸುಕಿನ ಹರಳು ಹರಳಿಗೂ
ಬಡಿದಿತ್ತು ನಿನ್ನ ಆಜನ್ಮ ವೈರಾಗ್ಯದ ಅನನ್ಯ ವಾಸನೆ

ಸಂತೆಯಲ್ಲೂ ಆಗ ಶಿಸ್ತು ಇತ್ತು
ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೂ ಕರುಣೆ ಇತ್ತು
ಸಮುದ್ರ ತಡಿಗೂ ಸಹನೆ ಇತ್ತು
ನಿಂತರೂ ಕುಂತರೂ ಬರಿಮೈ ಗಾಳಿಗೊಡ್ಡಿ ನಾಡು-ಕಾಡಲ್ಲಿ
ಹಾಡೇ ಹಗಲು ನಡೆದಾಡಿದರೂ
ನಿಸರ್ಗದ ಧೈರ್ಯವಿತ್ತು ಗಾಢ ರಕ್ಷೆಯಿತ್ತು
ಅಕ್ಕ, ನಿನ್ನ ಅಂದಿನ ಆ ಸಮಾಧಾನದ ಹೊತ್ತೇ ಬೇರೆ
ಬದುಕನ್ನು ಬಾಳು ಮಾಡ ಹೊರಟ ನಮ್ಮ ಇಂದಿನ ಈ ಗೊತ್ತೇ
ಬೇರೆ.

೨೩ ಜನವರಿ, ೧೯೭೬

## ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ : ನೋ ಹದಿನಾಲ್ಕು

೧

ಬರುವಿರಿ,
ಬರಬೇಕಾದವರು.
ಅಭ್ಯಾಗತರಲ್ಲ
ಬಂದಿರಾ ? ಬರ್ರಿ. ಸೀದಾ ಒಳ ನಡೆಯಿರಿ. ಹೊರಗಿನವರಲ್ಲ.
ಬಂದೀರಿ—ಸುತ್ತಾಡಿ ಎಷ್ಟು ದೇಶ, ಕೂಡಿಸಿ ಅಗಣಿತ ಕೋಶ,
ಕುಡಿಕುಡಿದು ಏಳು ಕೆರಿ ನೀರು,
ತಣ್ಣಗಾಯಿತೆ, ಉರಿ ಉರಿದ ಕುಕ್ಷಿ ?

ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ—ರೋಷ ಭೀಷಣರಾಗಿ; ಮಾತಿನ ಕಿಡಿಕಿಡಿಯಾಗಿ
ವಿಚಾರದ ನಿಗಿ ನಿಗಿ ಕೆಂಡವಾಗಿ: ಆಚಾರದ ಥಳಥಳ
ಭಂಗಾರವಾಗಿ—
ಏನು ! ಉಡಿ ತುಂಬಿ ಕೆಂಡ ! ಎಲ್ಲಿ ಸುರುವುವಿರಿ,
ತಣ್ಣಗಾರಾದ ಈ ಮಡ್ಡಿ ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ?
ಚುಟುಗು ಮುಳ್ಳಾಡಿಸುವಿರಿ, ಎಲ್ಲಿ,
ಜಿಡುಪುಗಟ್ಟಿದ ಈ ಮೈಗಳಲ್ಲಿ ?
ಕೆಣಕುವಿರಿ, ಎಲ್ಲಿ,
ಈ ಮತಿ ಭ್ರಾಂತ ಹಳಸಲು ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ?

ಬರುವಿರಿ. ಇವೆಲ್ಲ ರೋಗಗ್ರಸ್ತಗಳಿಗೆ ಸೂಜಿ ಮದ್ದಿನ ಶಸ್ತ್ರ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳ
ನೀಡಿ, ಭವರೋಗ ನಿವಾರಕ ಸಿದ್ಧಪುರುಷನಾಗಲಿಕ್ಕೆ.

ಬರಬೇಕಾದವರು. ಹೊರದಿನವರೇನಲ್ಲ. ಬರ್ರಿ.
ಕೂತು, ಕಾದು, ನೋಡಿರಿ.
ಕಾದು, ಕೂತು ತಲೆ ತುರಿಸಿರಿ.

ಬಂದವರು— ಹೋಗುವಿರಿ.
ಸೀದಾ ಆ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ
ಓಡುವಿರಿ.
ನಿಮ್ಮ ಆ ಬಿಹಾರದತ್ತ :
ಬೌದ್ಧ ವಿಹಾರದತ್ತ; ಏಕಾಂತ ನೋನುವತ್ತ.

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ............/೩

೩

ಬೀಹಾರದ ದಳ್ಳುರಿ ಜೀವ ಸಂಕಟದ ಚಿಟಿ ಚಿಟಿ
ಇಲ್ಲಿ, ಖರೇ ನೀವಿಲ್ಲಿ ಆ ಕಾವಿನ ಬೇಗೆ ತಾಕಿಸಿಕೊಂಡೀರಾ
ಜೇಪಿ ? ಚರ್ಮವು ಹುರುಪಳಿಸಿ, ಬೆಂದೀತೇ ಜೇಪಿ ?

ಏನ ಕಂಡೀರಿ, ಏನ ಕೇಳೀರಿ,
ಹೇಡಿತನದ, ಔದಾಸೀನ್ಯದ, ಗಂಭೀರ–
ಅಸಹಾಯತೆಯ ಏಕ ತಾನದ ಸೊಲ್ಲು ?
ಅವಧರಿಸಿ ಕನಿಕರಿಸುವಿರಾ ಜೇಪಿ,
ಕಣ್ಣೀರೊರೆಸಿ ಮೂಗೊರೆಸಿ ಗದ್ದ ಸವರುವಿರಾ ಜೇಪಿ ?

ಇಲ್ಲ ಜೇಪಿ ಇಲ್ಲ.
ನೀವೊರೆಸಲಾರಿರಿ ಈ ಕಣ್ಣ
ನೀಗಲಾರಿರಿ ಈ ಬನ್ನ
ಸವರಲಾರಿರಿ ಈ ಗದ್ದ
ತೀಡಲಾರಿರಿ ಈ ಬರಹ
ತಿದ್ದಲಾರಿರಿ ಈ ಬವಣೆ.
ಯಾವ ಗಾಂಧಿಯ ಅಸ್ತ್ರ—ಶಸ್ತ್ರ
ಎಲ್ಲಿ ಮೊಂಡಾಯಿತೋ,
ಯಾವ ಮಹಾತ್ಮನ ನೀತಿ ನಿಯತ್ತು
ಎಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಾಯಿತೋ
ಯಾವ ಹುತಾತ್ಮನ ತ್ಯಾಗಬಲಿದಾನ
ಎಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾಯಿತೋ

ಅಲ್ಲಿ— ಆ ಬಂಜರಿನಲ್ಲಿ, ಬಿರುಕು ಬಾಯ್ಬಿಟ್ಟ ನೆಲದ ಒಡಲಲ್ಲಿ
ಯಾವ ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವಿರಿ ಜೇಪಿ ?
ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಕಾಳು-ಜೊಳ್ಳನ್ನು ತೂರಿ ಜರಡೀ ಹಿಡಿದು
ಎಂದು ಹೆಕ್ಕುವಿರಿ ಖರೆಯ ಘಟ್ಟಿ—ಕಾಳುಗಳ ? ಹೇಗೆ-
ಉತ್ತುವಿರಿ ಹರಗಲಾಗದ ಈ ಬಿರುಸು ಹೊಲದ
ಎದೆಯಲ್ಲಿ ?

೫

ಇಲ್ಲ. ಈ ಬಂಜರದ ಅನಾದಿ—ಅನಂತಗಳ ವಿಸ್ಮೃತಿಯಲ್ಲಿ
ಎಂಥಾ ಕಾಳು, ಯಾವಾಗ ಮೊಳಕೀತು ಖಾತ್ರಿಯಿಲ್ಲ.
ತೂಕವಿಲ್ಲದ ಗಲಭೆಗಳ, ತಲೆಯೆ ಇಲ್ಲದ ದೊಂಬಿಗಳ
ಭಯಗ್ರಸ್ತ ಅಣುಬಾಂಬು ಬೀಜಾಸ್ತ್ರಗಳ ಉತ್ತಿ-ಬಿತ್ತಿ
ಏನ ಬೆಳೆದೀರಿ ಎಂಥ ಪೈರು
ಉಂಡೀರಿ ಎಂಥ ಫಲವ—

ಇಲ್ಲಿ, ಈ ಬಂಜರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಲೋಪದ ಗಹನ ಪೊಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ
ಆಕಾಶ ಕಳಚದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ?

೬

ಬರುವಿರಿ. ಹೆಜ್ಜೆ ಇಕ್ಕುತ್ತಿರುವಿರಿ.
ಬರ್ರಿ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಬಂದಂತೆ—
ಬಂದಂತೆ ಹಾಗೂ ಮತ್ತೆ ಹೋದಂತೆ.

ಹಣಿಕುವಿರಿ. ಎಚ್ಚರವ ಕೆಣಕುವಿರಿ ತಿಣುಕಲು
ಮಾತ್ರ ಹಚ್ಚದೆ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ನಮ್ಮ ದೀಪ—
ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಗೊಡದೆ.

ಹೋಗುವಿರಿ.
ಹಿಂತಿರುಗುವಿರಿ.
ನಿಮ್ಮ ಆ ಬೀಹಾರದತ್ತ :
ಬೌದ್ಧ ವೀಹಾರದತ್ತ :
ಏಕಾಂತ ನೋನುವತ್ತ.

೧೪ ಮೇ ೧೯೭೫

# ಹೊಗೆ ಮಬ್ಬಿನ ಕಸಿವಿಸಿ

ಎಲ್ಲಿ ದಳ್ಳುರಿ ಹೊತ್ತಿ ಫಡಫರ ಹೊಡಕರಿಸಿ
ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮೂಗಲ್ಲಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೊಗೆ ತುರುಕಿ
ಕಾಣಿಸುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಕುರುಡು ಮಾಡುವುದೋ—
ಆಡಿ, ಹೊಗಳಿ, ನೇರ್ಪಡಿಸಿಷ್ಟದನ್ನೆಲ್ಲ ದಿಗ್‌ಬಂಧಿಸುವುದೋ
ನಿರಾಳ ಉಸಿರೆತ್ತಗೊಡದೇ ಶ್ವಾಸಕೋಶವ ಅದುಮಿ
ಆಕುಂಚಿಸುವುದೋ, ಅಲ್ಲಿ,
ಗೆಳೆಯನೆ, ಸಾಶಂಕಿತ ದೃಷ್ಟಿ ಚದುರುವ ನೆರೆಯುವನೆ,
ಈ ಕಂಡಾಪಟ್ಟೆ ಆಗು—ಹೋಗುಗಳ, ಕುತ್ತುಸಿರ ಭಾರಗಳ
ಹಗುರ ತೇಲಿಸಿ ಒತ್ತರಿಸಿ ಇಕ್ಕಟ್ಟಾದ ಹಾದಿಬೀದಿಗಳ
ರಾಜಮಾರ್ಗಕ್ಕೇ ಅಪಮಾರ್ಗ ಕಲ್ಪಿಸುವ, ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ
ವಿಶೃಂಖಲ ಪ್ರಭುವೆ, ಭುಗಿಲೆದ್ದಿರುವ ಈ ದಳ್ಳುರಿಯ
ಕೆಂಡ ಬಿಸಿ, ಹೊಗೆ ಮಬ್ಬಿನ ಕಸಿವಿಸಿ,
ನಿನ್ನ ಮರನರದಲ್ಲೂ, ಸವೆಸವೆದ ಹಳೆ ಎಲುಬಿನಲ್ಲೂ
ಬಾತು ಬೀದಿದ ಮೈ ಕೊಬ್ಬಿನಲ್ಲೂ ದಶಕಗಳ
ನಿರಂತರ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಯ ತಣ್ಣಗಿನ ರಕ್ತ ಸಂಚಲನದಲ್ಲೂ

ಎಂದಾದರೂ—ಎಂತಾದರೂ-ಹುಟ್ಟಿಸೀತೇ,
ಶಾಶ್ವತದ, ನೈಜ ವ್ಯಾಪಕದ, ಸ್ವಚ್ಛ ಮಾನವತೆಯ
ಸಂಯೋಜಿತ ಪುನರ್ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯ ?

೩

ಸ್ವಂತ ಉಸಿರಿದ್ದರೆ ಉಸಿರಾಡು ಬಾ ಹೊರಗೆ.
ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೂ ನಿರಾಳ ಉಸಿರಾಡಗೊಡು ಹಗಿರ.
ಉಂಡ ಅನ್ನ ಮೈಗತ್ತುವಂತೆ ಮೂವತ್ತೆರಡು ಸಲ
ನುರಿಸಗೊಡು : ಪಚನಕ್ಕೆ ಹಾದಿ ಮಾಡು.
ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹೊಟ್ಟೆ ಕಡಿತಕ್ಕೂ ಸುಲಭ ಮದ್ದು ನೀಡು.

೪

ಈ ಘಡ ಘಡಿಸುವ ದಳ್ಳುರಿ, ನನ್ನ, ಇವನ
ಅವರ, ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿರುವ ಎಲ್ಲರನ್ನಾವರಿಸಿ
ಹೊಡಕರಿಸಿ, ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮೂಗಲ್ಲಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೊಗೆಯಿಡುತ್ತ
ಕ್ರಮೇಣ—ನಿನ್ನನ್ನೂ ಕರಕಾಗಿಸುವ ಮೊದಲೇ,
ಪ್ರಭುವೆ, ಭಯಾನಕ ಹೊತ್ತಿನ ಕಾರಣ ಪುರುಷನೆ,
ನಿರ್ಮಿಸು: ಸುಸೂತ್ರ ಹೊರದಾರಿಗಳ; ಸುವಿಶಾಲ-ವಿಸ್ತೃತ ರಾಜ...
ವೇದಿಗಳ : ಇನ್ನಾದರೂ ಕಟ್ಟು : ಸತ್ಯ-ನ್ಯಾಯದ ನಡ...
ಗಟ್ಟಿ ಸೇತು—ಬಂಧ...

೧೮ ಸಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೭...

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ......../ಅ...

# ವಿವೇಕ

ತೊತ್ತಳದುಳಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು ನಳನಳಿಸುವ
ಹಸಿರು ದಂಟೆಲ್ಲ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಚೂರು ಚಿಪ್ಪಾಡಿ.

ಹಾಲು ಭರಪೂರ ಹಿಂಡುವ ಆವಿಗಿಲ್ಲ ದವಸ-
ಧಾನ್ಯದ ಬಾನ ತುಂಬುವ ಮುಸುರೆ-ಕೂಳು.

ಎಕರೆಗಟ್ಟಲೆ ನೆಲವ ಉಳುತ್ತ, ರೆಂಟೆ-ಕುಂಟೆಯ
ನೊಗ ಭಾರ ಎಳೆವ ಎತ್ತಿಗೆಲ್ಲಿದೆ ಪೆಂಡಿ ಪೆಂಡಿ ಕಣಿಕೆ ?

ಹನಿಬೆವರ ಹರಿಸದೇ ತೇಕಿ-ದಣಿದು ಬಾಯಿನೊರೆ-
ಉಕ್ಕಿಸದೆ ನಿರಂತರ ನೊಗಭಾರಕ್ಕೆ ಕುತ್ತಿಗೆ ಒಡ್ಡಿ ದಡ್ಡು ಬಿದ್ದ
ಭಲೆ ಬಸವ ಜೋಡಿಗಿಲ್ಲ ಉತ್ಸಾಹ-ಹುನ್ನಾರಿನ
ಕೇಕೆ—ಕಲರವದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ.

ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ತುಂಬ ಮಾತ್ರ ಎಮ್ಮೆ ಕುರಿ, ಕೋಣ
ಮುಡಸು ತಲೆಗಳದೇ ಹಿಂಡು-ದಂಡು.

ಕನಸು ಕಲ್ಪನೆಗೆಲ್ಲ ಕೊಳ್ಳೀಹಚ್ಚಿ, ಲಗು ಲಗೂ, ಹಗುರ
ದಕ್ಕುವ ಆಸೆ—ದುರಾಸೆಯ ಛಿದ್ರ ಚಿಪ್ಪಾಡಿಯ
ದುರ್ನಾತದ ಬಾಯಲ್ಲಿ ತಾಸುಗಟ್ಟಲೆ ನುರಿಸಿ,
ನಿಧಾನ ಕಮರು ತೇಗುವ, ಅರಗಿಸಿ-ಕರಗಿಸಿ
ಬೊಜ್ಜು—ಕೊಬ್ಬುಗಳ ಭಾರದಲಿ ಮೈ ಜೋಲಿ ಹೊಡೆಯುವ
ಎಬಡ ಎಮ್ಮೆಗಳ, ಎಬ್ಬಂಕ ಕೋಣಗಳ, ಧಡ್ಡ ಕುರಿಗಳದೇ ಸಂತೆ.
ಇವಕೆಲ್ಲ, ಸಾಯುವ ಮಟ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವುದೇ ಚಿಂತೆ.

ಸತ್ತ ಮೌನದ, ದರಿದ್ರ ಆಲಸ್ಯದ ನಡುವೆ,
ಅವಕ್ಕೋ ಅಡ್ಡಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯು, ದಿಡ್ಡ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯು ಹುಂಬ
ವಿಭ್ರಮದ ಸಂಭ್ರಮ

ಪ್ರಸಕ್ತದ ವಿಷಯ ವಿಪರ್ಯಾಸ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ
ಹುಟ್ಟೇಹುಟ್ಟುವದೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕ
ಆ ವರೆಗೂ ನಿಧಾನ ಉಳುತ್ತ, ಕುತ್ತಿಗೆಯೊಡ್ಡಿ ನೋವ ಸಹಿಸುತ್ತ
ಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟು ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವುದೇ;
ಸಮೃದ್ಧ ಹಾಲು ಕರೆಯದಿದ್ದರೂ ಕರೆದಷ್ಟು ನೊರೆಯಿಂದ
ಶುದ್ಧ ಹಾಲು ಪೂರೈಸುವುದೇ—ಪ್ರಕೃತದಲಿ :

ಎತ್ತು—ಆವು ಪಾಲಿಸ ಬೇಕಾದ ವಿವೇಕ—ಧರ್ಮ.

೩೧ ಡಿಶೆಂಬರ್ ೧೯೭

# ದುಡಿಮೆಯುವರು

ಹೊಂಟಾರ ಜನ ಎದ್ದು ದುಡಿಯಾಕ ।
ಮಣ್ಣಾಗ ಮೈಮುರಿದು ಗಳಸಾಕ ।
ಕೆಸರಾಗ ಆಡೀಸಿ ಕೈಯ । ಕಂಡವರ ।
ಹೊಲದಾಗ ಸುರಸುತ್ತ ಮೈ ಬೆವರ ॥ ೧

ಗುಳಿಯೆದ್ದು ಹೊಂಟಾರೊ ಮನಿ ಮಾರು ಬಿಟ್ಟು ।
ದುಡಿಮೀಯು ಗಂಡನ್ನ ಹುಡುಕುತ್ತ ।
ಮುಗಿದಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ್ಯನ ಹುಡುಕಾಟ । ಎಂದೆಂದೂ ।
ಸಾಗಿಲ್ಲ ಈ ಒಗೆತ್ಯನ ಪೂರಾ ನಿಶ್ಚಿಂತ ೨

ಬಿಸಲೀಗೆ ಬಿರದೈತಿ ನೆಲದ್ಹಾಂಗ ಈ ಮೈ !
ನೆಂದೈತಿ ಮಳಿಯಾಗ ತೊಯ್ದು ತಪ್ಪಡಿಯಾಗಿ ।
ಥಂಡ್ಯಾಗ ನಡಗೈತಿ ಗದಗ್ಯದಾ । ಭರ್ರಂತ ।
ಗಾಳೀಗೆ ಕುಸಿಬಿದ್ದೈತಿ ಇವರ ಬಾಳೀವು ॥ ೩

ಹಾಸ್ಯಾರ ಕಂಬಳಿಯ ಮ್ಯಾಲೊಂದು ಕಂಬ್ಳಿ ।
ಮ್ಯಾಲೆ ಮಲಗ್ಯಾರ ತಾವೂ ಕಂಬ್ಳೀ ಹಂಗ ।
ನಡನಡನೆ ನಡಗ್ಯಾರ ಥಂಡ್ಯಾಗ । ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ।
ಎದ್ದಾವ ಕಂಬ್ಳಿ ಹುಳದಂಥಾ ಮುಳ್ಳು ॥ ೪

ಎಂದೋ, ಯಾರೋ, ಮುಚ್ಚೀದ ಬಾಯಿ ತಗದಿಲ್ಲ ।
ಇವರ ನಾಲೀಗಿ ಹ್ಯಾಂಗೈತಿ ? ನಾ ನೋಡಿಲ್ಲ ।
ದವಡ್ಯಾಗ ನುರಸತ್ತ ಒಣಗೀದ ರೊಟ್ಟೀ । ತುಂಬ್ಯಾರ
ತಮ್ಮ ತುತ್ತೀನ ಚೀಲ ಇನ್ಯಾರೂ ಕಸಗೊಳ್ಳಧಾಂಗ ॥ ೫

೧ ಮೇ, ೧೯೭೬

# ಪ್ರಯೋಗ : ಎರಡು

ಹುಡುಕುವುದು ಒಂದಾದರೆ ಸಿಕ್ಕುವವು

ಹಲವು—

ನಿಜದ ಲೆಕ್ಕದಲಿ ಹೀಗೇಕೋ ತಪ್ಪುಗಂಟು ?

ಗಣಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಮನಸು, ಲೆಕ್ಕ ಸುಲಭ

ತರ್ಕದ ತಹಬಂದಿಯಲ್ಲಿದು ಕಾಡ ಕುದುರೆ

ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದರೆಂಥ ಕೆನೆತ !

(ಕೋಡಿಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ, ಇಲ್ಲ ಶಿವಿತ !)

ಬಿಟ್ಟರಡೋ ನಾಚಿ ಬೆದರಿ ನಾಗಾಲೋಟ

ಖುರಪುಟದ ಕರ್ಕಶ ಸಪ್ಪಳವು ಕೂಡ

ಆ ಕ್ಷಣಕೆ ರಮ್ಯ ಮಂಜುಳ ನಿನಾದ

# ಫಲಿತಾಂಶ

ಈಗೀಗ
ನನಗೆ ನಾನೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲದ ಖಾಲಿತನದ
ಅನಿಸಿಕೆ
ಇಳಿಹೊತ್ತು ತೆಳುನೆರಳು ಹೊಸ್ತಿಲದಾಟಿ
ಕವಿದಂತೆ
ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕಿಡಕಿ—ಬಾಗಿಲು ನೂಕಿ
ಉದ್ದಕ್ಕೆ
ಹೆಣವಾಗಿ ಮೈ ಅಡರಿದಂತೆ ಭಾಸ

ಮುಸುಕು ಸರಿಸಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ, ಕಣ್ಣ ಮಂಜಲ್ಲಿ
ಗಂಟಲ ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕರ
ಹುಡುಗುತನ ಕಳೆದ ಅರೆ ಮುದುಕತನದ
ಒಣನೆನಪು
ಸತ್ತ ಬಾಲ್ಯಕ್ಕಾಗಿ, ಬತ್ತಿದ ಲವಲವಿಕೆಗಾಗಿ
ಹಳವಂಡಗಳ ದಾಳಿ : ಮನಸ ಮಗ್ಗುಲ ಮುರಿತ

ಆದೀಗ
ಸೂರ್ಯನೇ ಕಣ್ ತೆಗೆಯಲಿ ಚಂದ್ರನೆ ಹಲ್
ಕಿಸಿಯಲಿ ಹದಿನಾರರ ಏರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಬಿಟ್ಟು
ಇಳಿಜಾರದಲ್ಲಿ
ಸೈಕಲ್ಲು ಹೊಡೆವ ರೋಮಾಂಚನ

ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡರ[illegible] ಒಡಕು

ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರೆವುಗಳನೊಂದೊಂದೇ ಮುಂದು—
ಮುಂದುಡಿಯಾಗಿ ಕೂದಲೊಂದೇ ಉದು—
ರುದುರಿ ನೆನಪೆಲ್ಲ ಸವುಕಲಾಗಿ ಧೂಳಿನಲಿ
ಮುಚ್ಚಿ ಮುಖವೇ ಸೊರಗಿ

ಇಪ್ಪತ್ತೈದರ ಅಪ—

ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಬೇರೀಜು ಲೆಕ್ಕ ತಪ್ಪಿ ಒರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ
ಸ್ವಂತ ಮಾತಿನ ಅಂಕಿಗಳೇ ಮರೆತಂತೆ ಅಭಿ—
ನಯಿಸಬೇಕೆಂದರೆ

ಇಪ್ಪತ್ತಾರರ ಪರದೆ

ಅನಾಯಾಸ ಸುತ್ತಿ ಮೇಲೆದ್ದು, ಥರ ಥರ
ನಡುಗಿಸುತ್ತದೆ ಕನಸುಗಳ ಸ್ವಂತ ಗುಂಗಿನಲ್ಲಿ
ಪರಕೀಯತೆಯ ಆ ಏಂಗಿನಲ್ಲಿ

ಕಳಚಲಾಗದ ಮುಖವಾಡಗಳ ಸಹಿತ
[illegible]ವ್ಯಾಡಂಬರದೆ ಭವ್ಯ ಸೋಗಿನಲಿ ನಟ—
ಸಾರ್ವ ಭೌಮತೆಯ ಮೆರೆಯಲು ತೆರೆಯನಿಬ್ಭದಿಸಿದರೆ

ಪಾತ್ರದ ಗಿಳಿಮಾತು ಪುಟ್ಟಪೂರಾ ಮರೆತು
ಅಟ್ಟದ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಏನೂ ಆಡಲಾರದವನ
ಎಲುಬು ಧಿಮಿ ಧಿಮಿ ಧಿಮಿ ಕುಣಿತ

ನಗೆ ಅಲೆಗಳ ಅಬ್ಬರದಲ್ಲಿ ಅವಮಾನದ
ಬಿರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೆದರಿಕೆಯ
ಥಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಹಾಯಕತೆಯ
ಗಪ್ಪುಗಾರಿನಲ್ಲಿ, ಅಂಗಾಂಗಗಳವೊಂದೊಂದೇ

ಕಳಚುವ
ಕಳಚಿದ
ಅರ್ಥಮರ್ಥ ಕಟ್ಟಿ ಬಿಟ್ಟ ಹೊಸ-
ಮನೆಯ ಬೆದರುಗೊಂಬಿ ನಾನು

ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಉಳಿದವನು
ಖಾಲಿಯಾಗೇ ಉಳಿಯುವವನು

೧೬ ಆಗಸ್ಟ್, ೧೯೭೨

# ಅಂದಿನ ನೆನಪು : ಇಂದಿನ ಕಾಳಜಿ

ಸಣ್ಣಂದಿನ ಗಾಂವಠೀ ಸಾಲಿ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ.
ಮಾಸಿದ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ, ಅಂಚಲ್ಲಿ ಸರಿಸುಮಾರು ತೂತಿರುವ
ಮಾಸ್ತರರ ಧೋತರ; ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಬಿರಿರುವ ಉದ್ದನೆಯ
ಬೆತ್ತದ; ಬೆತ್ತ ಮುರಿಯೂದಾಗ ಆಗುವ ಕಪಾಳ ಮೋಕ್ಷದ
ಚುರುಚುರು ನೆನಪು—
ಇವತ್ತು ಮಾಸ್ತರನಾದ ನನ್ನ ಹಳಹಳಿಸ ಹಚ್ಚುತ್ತದೆ

ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ-ತಾಸರ್ಧ ತಾಸು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ದಿವ್ಯ
ನೆವದಲ್ಲಿ ಗಂಟಲ ಶೋಷಣೆ, ಸ್ವಚ್ಛತಾ ಪರಿಶೀಲನೆ
ಮನ ಮನೆ ಶಾಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಶುದ್ಧವಿರಬೇಕೆಂಬ ಮಾಸ್ತರರ
ಪುಂಖಾನುಪುಂಖ ಉಪದೇಶ: ಹಲ್ಲು, ಸಾಲೆಯ ಅಂಗಳ ಹೊಲ
ಸಾದರೆ ಅಂಗೈಗೆ ಚಡಿಯೇಟ

ಗಾಂಧೀ ಅಜ್ಜ ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನ ಹರಿಜನಕೇರಿಯ ವಿಶೇಷ ಸ್ವಚ್ಛ
ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಹುಡುಗರ ಪ್ರಭಾತ ಫೇರಿ
ಪಗಶೀ ಕೂಡ ಗೋವಿಂದ ನಾನು
ವರ್ಗದ ಹಿರೇಮಣಿಗೆ ಹೆದರಿ ಗುಸುಗುಸು ಮಾತು—
ಚೇಷ್ಟೆ, ಸಹಪಾಠಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಾಲುಕೆದರಿ ಜಗಳ
ಹೊಡೆದಾಟ ಸುರುವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನೆತ್ತಿ ಮೇಲೆ ಧ್ವಜ—
ವಂದನೆ- ಮಂತ್ರಿ-ಮಾಗಧರ ಘನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ;
ಗಾಂಧೀ ಮಹಾರಾಜನ ಪುಣ್ಯ ಕಥನ ಶ್ರವಣ
ಮಾಸ್ತರರ ಮುಖಚರ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪದ ಮೌನ-ಗಾಂಭೀರ್ಯ

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ........

ನಮಗೆ, ಹುಡುಗರ ಗುಂಪಿಗೆ ತಲೆ ಕೆಡವುದೊಂದೇ ಬಾಕಿ
ಸತ್ಯ ನ್ಯಾಯ ಅಹಿಂಸೆಯ ಪಾಠ–ಹೇಗೆ ಕಲಿಯಬೇಕು
ಇಂಥಾ ಉತ್ಸವದ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ?
ಚೋಟುಕಿಸೆ ಕೂಡ ಭರ್ತಿ ಮಾಡದ ಇವರ ಮಂಡಕ್ಕಿ
ರಕರಕ ಹಸಿದು ಹೈರಾಣಾದ ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಗಳ ತುಂಬೀತು
ಹೇಗೆ?
ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಶಿಸ್ತಿಂದ ತಲೆ ತಲೆಗೂ ಹಂಚಿದರೆ ಸರಿ,
ನನ್ನಂಥ ಅಳುಬುರುಕನ ತನಕವೂ ಗಾಂಧೀ ಪ್ರಸಾದ.
'ಹುರ್ರೋ' ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಕಸುವೆಲ್ಲ ಬಯಲಿಗೆಳೆದವನೆ ಮುಂದು.
ಹಂಚಿದ್ದೆಲ್ಲ ಅವನ ಪಾಲು
ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಬರಿ ಬೈಗಳು.

ಬೆತ್ತದ ಕಡುಬಿನ ರುಚಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ, ಇಂಥಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತರರು
ಉಣಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಶಿಸ್ತುರಿಸ್ತಿನ ಗಸ್ತು ಹೊಡೆಯುವುದೇ
ಇಲ್ಲ. 'ಕಸುವೇ ಅಹಿಂಸೆಯ ಮೊದಲನೇ ಪಾಠ' ಎಂದೇ
ಕಲಿಸ್ಯಾರು–ನಾಳೆಯೋ ಒಂದು ಗದ್ಯ. ಕಂಠಪಾಠ ತಪ್ಪಿದರೆ.
ಎತ್ಯಾರು ತಮ್ಮ ಬೆತ್ತ ನಮ್ಮ ಎಳೆಯ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ.

ಈಗ ಮಾಸ್ತರನಾದ ನಾನು ಗಾಂವಠೀ ಸಾಲಿಯ ಈ ರಗಳೆ
ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ
ಬೆತ್ತ, ಚಡಿ, ಇಲ್ಲವೇ ಮುಷ್ಟಿಯ ಬಲವಿಲ್ಲದ ನಿಶ್ಯಸ್ತ್ರನಾದ
ನಾನು, ಬರೇ ಕಸುವಿರುವ ಬರೀ ಹಿಂಸೆಯ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು
ತುಳುಕಿಸುವ ನನ್ನ ಹುಡುಗರ ಎದುರು ಯಾರ ಎಂಥಾ
ಉಪದೇಶ ಒದರಿ, ಗಾಂಧೀ ಪಾಠ ಖರೆ ಮಾಡಲಿ ?
ನನ್ನ ಖರೆತನ ನಾ ಮರೆಯಲಿ ?
ಸಣ್ಣಂದಿನ ಗಾಂವಠೀ ಸಾಲಿ ಮತ್ತೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ
ತಿಳುವಳಿಕೆ ಮಂಜಾಗುತ್ತದೆ.

೮ ಡಿಶಂಬರ, ೧೯೭೩

## ಸಪ್ಟೆಂಬರದ ಬಿಸಿಲು

ಯಾಕೋ ಸಹಿಸಲಿಕ್ಕಾಗದ ಸಪ್ಟೆಂಬರದ ಬಿಸಿಲು
ಕಿಟಕಿ ಕಾಜನ್ನು ತೂರಿ ತೊಗಲ ರಂಧ್ರವ ಸೀಳಿ
ನೀಳ ಮೈ ಕಾಸುತ್ತದೆ. ಸಾವಕಾಶ.
ಚಿಂತೆ ಕಿಕ್ಕಿರಿಯುವ ತಲೆಯು ಬಿಸಿ;
ಸೆಖೆ ದಟ್ಟಿಸುವ ಹವೆಯು ಬಿಸಿ;
ನಿದ್ದೆಬಾರದೆ ಮಗ್ಗುಲ ಬದಲಿಸುವ
ಆಕಳಿಕೆ ಬಿಸಿ

ಕವಿತೆಯು ಕರೆದೂ ಮರೆವು ಬೂದಿಯ ಕೆದರಿ
ನೆನಪ ಕೆಂಡವನೂದುತ್ತವೆ,

ಹೆರೆತ ಯೋಚನೆ ಎಣ್ಣೆ ಕರಗಿ
ಮಿದುಳ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಹನಿ
ಬಿದ್ದು ಸುಮಾರು ಅಗಲ ಹಬ್ಬು-
ತ್ತದೆ ಅಪ್ಪಿತಪ್ಪಿ ನಿದ್ದೆ ಆಡರಿದರೆ :
ಭೂತಾಕಾರದ ಅಕ್ಷರ, ಕವಿತೆ ರೂಪಾಡಿ ಕಾಡುತ್ತದೆ.
ಸಪ್ಟೆಂಬರದ ಹಗಲಿಗೆ ಸಂತೆನಕ ಸೊಕ್ಕಿನ ಅಮಲು

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ನೀರವದಲ್ಲಿ, ಅಪ-
ರೂಪದ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಹೊದಿಕೆ-
ಹೊದ್ದು ಪ-ಆತ್ಮೀಯ ಹಕ್ಕು ಕಸಿ-
ಯುತ್ತದೆ : ಬಿಸಿ ಉಗುವ ತುಟಿಯಿಂದ
ಮುತ್ತೊತ್ತಿ ಜಪ್ಪಿಸಿ ಕೂತ ನಮ್ಮ ಪ್ರೇಮವ
ಭಂಗಿಸುತ್ತದೆ; ಪುಲಕಿತ ಕ್ಷಣಗಳ
ಪ್ರಕ್ಷೋಭಿಸುತ್ತದೆ; ಬೆವರಿನ ಮೋಕ್ಷ-
ಕ್ಕೆ ಎಳಸುತ್ತದೆ ಮೈಯಲ್ಲಿ ರೇಜಿಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ.

ಕಾವೇರಿದ ತಲೆಗೆ ಸಹನೆಯ ಉಪಚಾರದ ಸಾಂತ್ವನದ ತಂಪೆರ—
ಚಲಾರೆ

ಪ್ರಸರಿತ ಮೈ ಹೇಸಿಕೆಗೆ ಕಿವುಚುತ್ತದೆ
ಸಪ್ಟೆಂಬರಕ್ಕೆ ಖಾತ್ರೀ ಧಾಡಿಯಾದಿದೆ.
ಖೂಳನಗೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನೋವಿನ ನರಳಾಟ
ಮುಚ್ಚಿ, ಗೆಲುವಿನ ಸೋದಿಗೆ ಪ್ರಲೋಭಿಸುತ್ತದೆ
ದುಡ್ಡಿನಷ್ಟು ಕುಡಿಸಿ ರೂಪಾಯಿಯ ದಿಮಾಕು
ಮೆರೆಯುವ ಗುಂಗು ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ.

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರದಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆಗೆ ಏಳ್ಗೆಯಿಲ್ಲ
ಈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹುರುಪಿಗೆ ಕೊಂಬಿಲ್ಲ
ಹುರುಪಿರದ ಕವಿತೆಗೆ ವೀರ್ಯವಿಲ್ಲ
ವೀರ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ನಾನೆಂಬ ನಾನು ಕೂಡ ಇಲ್ಲ

೧೨ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ೧೯೭೩

# ಹೀಗಾಯಿತು ಋತು ಸಂಹಾರ

ಅವಳುಟ್ಟದ ಬಿಟ್ಟಕಣ್ಣಿಂದ—ಕೀಲಿಸದೇ—ನೋಡು-
ವುದ ವ್ಯಸನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗಿಂದ ಅವನ ಮನ-
ಸೆಲ್ಲ ಮಂಗನೊ ! ಮಂಗನಾಟಕ್ಕೆ ಮರುಳಾದ ಸಿಂಗನೋ ! !

ಅವಳುಟ್ಟುದ ಬಿಚ್ಚಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆಂ-
ದು ತದೇಕ ಯೋಚಿಸುವ ಚಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗಿಂದ
ಇವನ ಮೈಯೆಲ್ಲ ಕಾಮನೊ ! ಕಾಮುಸುಟ್ಟುಳಿದ ಮುಷ್ಟಿ
ಮಾತ್ರದ ಬೂದಿಯೊ ! !

ವೈಶಾಖ ಮಳೆ ಸುರಿದು ಬಿರುಸು ನೆಲವೆಲ್ಲ ಕೆಸರಾಗಿ
ಹುಣ್ಣು ಹುಡಿಹುಡಿಯಲ್ಲಿ. ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವ ಬಯಕೆ-
ಬಸಿರಾಗಿ ಮೊಚ್ಚೆ ಮೆಟ್ಟದ ಇವಳ ಅಂಗಾಲೆಲ್ಲ ಮೈಲಿಗೆ !
ಮನಕೆಲ್ಲ ರೇಜಿಗೆ ! !

ಮಂಗನಾಟದ ಆ ಪರಿಯು ಆ ಸಂಭ್ರಮದ ಆ ಪೊರೆ
ಕಳಚಿ ಸಿಂಗನುಡುಗೆಯೂ ನಿಧಾನ ಉಚ್ಚಿ ತೊಟ್ಟ ತೊಡುಗೆಯೂ
ಕ್ರಮೇಣ ಬಿಚ್ಚಿ ರೊಪ್ಪನೆ ತುಪ್ಪುಳದ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನವುಚಿದರೆ—

ಹೊರಗೆ : ಹೊಂಡದಗಲದ ತನ್ನ ಆಗಸ ಬಾಯಿಗೆ
ಅಂಗೈ ರಪರಪ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಲಬಲಬೋ ಹೊಯ್ದು ಕೊಳ್ಳುವ
ಜೇಷ್ಠದ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ, ಮನುಷ್ಯನ ಕಾವ್ಯ ಅಥವಾ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಾಡಿ

ಸಂಜೆ ಪಕಳೆ ಉದುರುವ ಹೂವೂ ಅರಳದ, ಬಯಲಿಗೇ
ತೆರೆದಿಟ್ಟ ವಸಂತೆಯ ಹೊಕ್ಕಳಲ್ಲಿ, ಕ್ರಮೇಣ ಹೊಕ್ಕಳ ಕೆಳಗೆ
ಎಂಥಾ ಬಿಸುಪು ಬೆಳ್ಳಂ ಬೆಳತನಕ ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಹುರುಪ
ತರುವ ಗಾಢ ಜೊಂಪು !

೨೨ ಜೂನ್ ೧೯೭೩

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ......./೪

## ನೆಳವಿನಿಂದ ದೂರ.......

ಬೇಜಾರ ಆಡಿಸೋ ಗೆಳೆಯಾ
ಕರೆಂಟೋ ಹಗಲೆಲ್ಲ ನೆನಪಾಗಿ ಉಳಿವ
ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಂಪುಗಾರಾಗಿ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ
ಕೂಡಿ—ಕುಣಿವ ಆ ಗೆಳತಿಯನ್ನ ಕರೆದು

ಬಾರೋ ಬರದಿದ್ದರೆ ಎಳೆದು ತಾರೋ
ಕೊಂಕಿಸ ಬಳ್ಳಿನೋ ಹುಬ್ಬು, ಚಿವುಟಿ ತುಂಟಗಣ್ಣು,
ಮುಂಗಾಲ ಸ್ನಾಯು ಎತ್ತಿ, ನಾದಿ ಹಿಂಬಡ ಪರಿಸಿ
ಕೊಡೆ ನಡುಗಿಸಿ ತಾಳಹಾಕಿ, ತಿರುವ ಬಳ್ಳಿನೂ ಅವಳ ಸೊಂಟ.

ತಿಗರಿ ತಲೆ ಇದು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಕಚೇರಿಯಲಿ ಗರ ಗರ
ತಿರುಗಿದಂತೆ- ಈಗಲೂ ಪವ್ವಳಿಂಬ ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಈ
ಗೆಳತಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಸಹಜ ಕೈ ತೋಳಿಗೆಟುಕುತ್ತಲೇ
ತಿರುಗುತ್ತದೆ; ನಡಿಗೆ ಗಡಿಬಿಡಿಸುತ್ತದೆ; ಚಿಂತೆ ತಣ್ಣಗಾಗುತ್ತದೆ.

ದಿವದ ಬೇಸರಿಕೆಗಲ್ಲ
ದೈನ್ಯಕ್ಕಲ್ಲ ಎಂದೂ ಕಂಡಿಲ್ಲ, ಈಗ
ಕಂಡೆನೆಂಬ ಹಪಾಹಿತನಕ್ಕಲ್ಲ.

ತಲೆಚಿಟ್ಟುನಿಸ್ಪ ಈ ಸಂಜೆ ಈಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಳಲ್ಲ ಈ
ಹೊತ್ತು ಮರೆತಂತೆ ಮಾಡುವ ನಾಟಕ:
ಲವಲವಿಕೆಯ ಕುಣಿತ
ಮುಖವಾಡವಿಲ್ಲದ ನಟನೆ

ಗೆಳೆಯಾ ಗೀಟಾರ ನುಡಿಸುವುದಿನ್ನು
ಸಾಕು ಮಾಡೋ ಗೆಳೆಯಾ
ಕತ್ತಲಲ್ಲೂ ಬೇಸರದ ಕಹಿಯಾಗಿ ಉಳಿವ
ಈ ಹೊತ್ತೆಲ್ಲ ಕುತ್ತಿಗೆ ತವಕ ಕುಡಿದು
ನನಗಾಗಿ ಕುಣಿಯದ, ಮೈ ಕೊಂಕಿಸದ
ಇವಳ ಸಹವಾಸ ತಪ್ಪಿಸೋ ಇವಳ

ಉನ್ಮತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನತ್ತ ನೂಕೋ ಸೊಂಟ
ವಿಲ್ಲದ ಇವಳ ನೀನೆ ಒದೆಯೋ ಇವಳ
ತೊಡೆತುಂಬ ಚುಟುಕು ಮುಳ್ಳಾಡಿಸಿ ನನ್ನ
ಸಿಟ್ಟು ಸೆಡವುಗಳ ನೀನೆ ತೀರಿಸಿಕೋ ಗೆಳೆಯಾ,
ಬರಬಾರದೋ ಗೆಳೆಯಾ ನನ್ನಂಥವನು ಇಲ್ಲಿ
ಆಗಬಾರದೋ ಗೆಳೆಯಾ ನನ್ನಂಥವನಿದೀ ಪಾಡು
ಗೀಟಾರ ಗೂಟಾರವನ್ನತ್ತ ಕಿತ್ತಿ ಬೀಸಾಡೋ ಈಗ
ನಾ ಹೋದ ಬಾದಿಲನ್ನೂ ನೀನೇ ಮುಚ್ಚೊ........

ಹಾಗೇ ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಹಾಳು ಗೆಳೆತನಕ್ಕೂ
ಹಾಗೇ ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಹಾಳು ಗೆಳೆತನಕ್ಕೂ
ನನ್ನ ನಿನ್ನ ಹಳಸು ನೆನಪಿಗೂ ಕಲ್ಲು
ಹಾಕೋ, ನೀನೇ ಕಡೆತನಕ ಮಣ್ಣು ಮಾಡೋ.

೨ ಮೇ, ೧೯೭

## ೧

ಗದಗುಟ್ಟಿ ಬಂತು ಸೆಳೆದು ಮಿಂಚುತ್ತ ಬಂತು ಕಾಡು—
ಮೋಡೆಲ್ಲ ಮುಟ್ಟುತ್ತ ಬಂತು ಆತಂಕ ಸೀಳುತ್ತ ಕಡಿಯುತ್ತ ಬಂತು
ಕತ್ತರಿಸಿ ನಿಂತು ಬೋಳಿಸುತ ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದವರ ಗೋಳಿಸುತ ‘ಅಬಬಾ’
ಎನಿಸುತ್ತ ಬೊಟ್ಟು ಕಚ್ಚಿಸುತ ಅದೋ ಬಂದೆ ಬಂತು ‘ನಿನ್ನ ಕಬಳಿಸಿಕೇನೋ ?
ತಾ ಪರಾತ್ರ ಎದೆ ಸೆಟಸಿ ಸಾರಿತೇನೋ ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತಿರಲು ನಾನು—ನೀನು ?

ಮತ್ತೆ ಹೊರಟಿತೊ ಅತ್ತ ಬಂದೀತು ಬಿಡೊ ಮತ್ತೆ ಇತ್ತ ಮೈ ಮುಳಿತ
ನನ್ನ ಕಾಡನ್ನ—ಮೋಡನ್ನ ನಿದ್ದಿಸುವ ನಾಡನ್ನ ಕಬಳೀಸಿ ನಕ್ಕೀತು
ನಮ್ಮ ನಳಸೀತು ಗೋಳು ಹಿಡಿಸೀತು

## ೨

ಬಂತಪ್ಪೋ ಬಂತು ಈಗ ರೊಚ್ಚಿನಿಂದಲೆ ಬಂತು ಹೊಟ್ಟೆ ಬಗಿ-ಯಲು ಬಂತು
ನಿಂತ ಕಾಲನ್ನೇ ಮುರಿಯು ಬಂತು ನೆಲವ ಸೀಳಲು ಬಂತು ಓಡಲೆಲ್ಲಿಗೆ ನಾನು ?
‘ಓಡುವಿರೆಲ್ಲಿ ನೀವು?’ ಎಂಥಾಗಿ ವಕ್ಕರಿಸಿತಲ್ಲಾ! ನಾಚಿಯೇ ನಾವು
ಗಬ್ಬಾದೆವಲ್ಲಾ ಭೀತಿಗೇ ಮುಪ್ಪಾದೆವಲ್ಲಾ ತಲೆ ತುರಿಸಿ ಬೋಳಾದೆವಲ್ಲಾ
ಹೋಯಿತೆಲ್ಲಿಗೊ ನಮ್ಮ ಕೆಚ್ಚೆದೆಯು ಹರಯು ?

೩

'ಚಿಂತಿ ಕಡಿಯಿತು ಬಿಡೋ'' ಈ ಗದ್ದಲದಲ್ಲೇ ಹೊಟ್ಟೆ
ಬಿರಿಯಿತಲ್ಲೊ?
ರುಂಡವೇ ತುಂಡಾಯಿತಲ್ಲೊ ಮುಂಡದಿಂದ !
ಕೂತ ಕೂತಲ್ಲೇ ಮೈ
ತತ್ತರಿಸಿತಲ್ಲೊ ಎತ್ತಲಾಗದ ಶಸ್ತ್ರ ಕೈ ಕತ್ತರಿಸಿತಲ್ಲೊ ?'
ಮುಳುಗಲಿನೋ, ಗುಡುದಿನಾರ್ಭಟದಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣುಪುಡಿಯಾಗಲೇನೊ
ರಾಡಿ ರೊಜ್ಜಾಗಲೇನೋ? ಮತ್ತದೋ ನೆನಪೀಸಿ ಬಂತು
ಧೋಧೋ ಗುಂಡಿ
ತೊಡವುದಿನ್ನು ನಿಲ್ಲುವುದು ಹಾಗೆ ಹಳ್ಳವಾದಿ ಎಂಥಾ
ಸಪ್ಪಳ ಮಾಡುತ್ತ
ಬಂತಪಾ ! ನಿಂತಿತಿಲ್ಲಿದೆಯೋ ಈಗ, ನಿಶ್ಶಬ್ದ ಹೆದರಿ ಕಂಗಾಲಾದ
ಬಡ ಹುಡುಗನಂತೆ

೪

ಇನ್ನೇನು, ಇಂಗುವುದೆ ಕೆಲಸ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಮಣ್ಣಿನಾಳದಲಿ ಲಗ್ಗೆ
ಹಾಕುತ
ಅತಳ ವಿತಳ ಪಾತಾಳ ರಸಾತಳ ತನಕ ಹನಿ ಹನಿಯಾದಿಳಿಯುತ್ತ
ನೆಲದ ಒಂದಿದಿನ ಆ ಆವೇಶ, ಕೂಗಾಟ, ಚೀರಾಟ
ಬೈದಾಟಗಳಿಲ್ಲದೆಯೆ
ಇಂಗುವಾಟ ನಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಹೆಸರಿಲ್ಲದೆಯೆ ರಟ್ಟೆ ಮುರಿತದಲ್ಲಿ
ಹಿಂಡಿ, ಒಣಗು ಹಾಕುವಾಟ,ಬತ್ತಲೆಯಾಟ ದಿರಿದಿರಿ ಬಗರಿಯಾಟ,
ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಾಲೆಯಾಟ ಕಾಣದಾದಾಗ ಸೊನ್ನೆಯಾಟ
ಕತ್ತಲೆಯಾಟ
ಕಿವುಡರಾಟ ಕುಂಟಾಟ ಸಣ್ಣಾಟ ದೊಡ್ಡಾಟ ಬಯಲಾಟ..........

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ............/೪

೫

ನಿಜದ ಎದುರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಆಟದ ಗತಿಯೂ ಹೀಗೇ—
ಎಲ್ಲ ಆಟದ ಎಲ್ಲ ನೋಟದ ಗುರಿಯೂ ಹೀಗೇ—ಏನೋ ?
ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು

೨೩ ಜುಲೈ ೧೯೭೩

# ಆಸಕ್ತಿಯೋಗ—ಅನಾಸಕ್ತಿಯೋಗ

## ಆಸಕ್ತಿ :

ರಹಸ್ಯವಾರ್ತೆಯ ಒರೆಯ ಬಂದೆಯಾ ? ಬಾ ಕೂಡು
ಆ ಪಾಟೀಕಲ್ಲು ಹೊಲಸು. ಧೂಳು ಮೆತ್ತಿರಬೇಕು. ತುಟಿ
ವರ್ತುಳಿಸಿ ಊದು. ಹಾರಿ ಹೋದೀತು ಧೂಳು ಈಗ ಕೂಡು.

ಕೂತೇ ಬಿಟ್ಟಿಯೇನ ? ಕೂಡುವುದಕ್ಕೂ ಶಿಸ್ತಿದೆ, ನಿಯತ್ತಿದೆ.
ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಕೂತರೆ 'ಊಟಕ್ಕೇ ತಯಾರಾದನೇನೋ?'
ಎಂದು ಕೂಡಿಸಿ-
ದವ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದಾನು. ಕೂತದ್ದು ಕೂಡಿಸಿದವನಿಗೆ ಪ್ರಶಸ್ತ ಕಾಣಬೇಕಲ್ಲ

ಹರಿಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಅದೂ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಚಿಳ್ಳಿ ಪಿಳ್ಳಿಗಳು ಓಣಿ ಇಕ್ಕೆಲ-
ದಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಮುಖಕೆಂಪಗೆ, ನೀರು ಬಳ ಬಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ–ಹಾಗೆ
ಕೂತೀಯೋ. ಯಾವುದೇ ಗಳಿಗೆಗೆ ಎದ್ದೋಡುವವನಂತೆ, ಕೂಡಿಸಿದವನ

ಭಿಡೆ–ಮುರವತ್ತಿಗೆ ಒಳಗಾಗದವನಂತೆ, ಕೂತಜಾಗೆಗೆ ತೆಗ್ಗು ತೆವರ
ಬೀಳದಂತೆ, ಆಯ ತಪ್ಪದಂತೆ, ಆಮಾತ ಕೂಡುವ ಗತ್ತು ಇದೆಯಲ್ಲ
ಅದು ಈ ವಯಸ್ಸಿಗೆ, ಯಾರೋ ಕಟ್ಟಿದ ನಿನ್ನ ಕಿಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ಸರಿ
ಹೋಗದ ಮಾತ

ಇವೆಲ್ಲ ಫಾಲತೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ಅಪಾಯದ ಪರಿತಾಪಗಳ ನೆವಪಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಕಣ್ಣನೋಟದ ನೇರ, ಅವಿಚಲಿತ ಹುಬ್ಬುಗಳ ನಡುವೆ ಒತ್ತೀ ಇಟು
ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತನ ಹಾಗೆ ಕೂಡು ನನ್ನ ಪುರಾ ಮುರೆತು, ನಿನ್ನ ಮಾತ್ರ
ನೀ ನೆನೆದುಕೊ

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ........../೪

## ಅನಾಸಕ್ತ :

ಮುದಿಯಿತೇನಪ್ಪ, ಪ್ರಬಂಧ ಶೈಲಿಯು ಉವಾಚ ?
ರಹಸ್ಯ ವಾರ್ತೆಯನು
ಕೇಳಲಿಕ್ಕಲವೆ, ನಿನ್ನ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಕಿವಿ ಅಗಲಿಸಿ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಆನಿಸಿ
ಆಗಿಂದ ನೀ ಖಡೀ ನಿಂತದ್ದು ? ನಾ ಕೂತೆ ಈಗ ನಿನ್ನದೇ ಪಾಳಿ–

ಎದ್ದೇನಿಲ್ಲು. ನಿಲ್ಲುವ ಪೋಜುಗಳ ನಾ ಕಲಿಸ ಬೇಕೇನು? ನಿಂತರೆ ನಿಲ್ಲ-
ಬೇಕಯ್ಯ, ನರ ಚಟ ಚಟ ಅನ್ನಿಸಿ, ಸೆಟೆದು. ಆಗೀಗ ಆರಾಮಕ್ಕಾಗಿ
ಕಾಲು ಕಿಸಿದು ಕೈಗಳನ್ನಿಳಿ ಬಿಟ್ಟು ಪ್ಯಾಂಟಿನಲ್ಲಿ, ಇದ್ದರೆ ಚಿಲ್ಲರೆ ತಡಕಿ
ತಡಕಿ ಎಣಿಸಬೇಕಯ್ಯ. ವಂಚನೆಯ ಗುಣಿಸಬೇಕಯ್ಯ ಅಥವಾ ಖಾಲಿ
ಕಿಸೆ, ಮುಷ್ಠಿಯಿಂದುಬ್ಬಿಸಿ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆ ದಿನಗಳ ಬುಕ್ಕಡತನ
ಮುಚ್ಚಬೇಕಯ್ಯ ನಾ ತಂದ
ವಾರ್ತೆಯ ಹುರು ಹುರು ನಿನ ಒಳಗನ್ನೂ ತುರಿಸ ಹಚ್ಚಿದ್ದು ಇದಕ್ಕೇ
ಅಲ್ಲವೇನೋ ? ಸುದ್ದಿ ಒರೆಯುವುದಕ್ಕೇನೊ, ಈ ದಿನ ಮಾನದಲ್ಲಿ ?
ಮಲಗಿದಾಗೊಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸದಾ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?
ನಾ ಹೇಗೆ
ಕೂತರೂ ಅಷ್ಟೆ, ನೀ ಹೇಗೆ ನಿಂತರೂ ಅಷ್ಟೇ ಮಾತಿನ ಸೂಜಿಗಲ್ಲು
ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ದೆವ್ವದಂತೆ ಧುತ್ತೆಂದು ಬಂದು ಎಳೆಯು
ತ್ತದೆ : ಧ್ಯಾನ ಮೌನ ಏಕಾಂತಗಳ ಭಂಗಿಸುತ್ತದೆ. ರಹಸ್ಯ ಭೇದಿಸಿ
ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳ ಅಪಮಾನಿಸುತ್ತದೆ.ಏಳು ಮೇಲೆ ಏನಿದೆ ಬರೇ ಹರಟಿದರೆ?

ಸಿಂಗಲ್ ಚಾ—ಕಾಫಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಉದ್ರಿ ಸಿಗುತ್ತದೋ ಪತ್ತೆ
ಹಚ್ಚೋಣ, ಪೇಟೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾದಲೆದು ಉದ್ರೀ ಸಿಕ್ಕರೆ ನನ್ನ-ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯ
ಸಿಕ್ಕಷ್ಟು ಸೆಡ್ಡೋಣ ಉದ್ರೀ ಒದುಕನ್ನ ಮೊಳಹಾಕಿ ಅಳಿಯೋಣ.

೫ ಆಗಸ್ಟ್, ೧೯೭೩

# ನಿನ್ನ ಗುರುತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಮನೆ ವರ್ಣನೆ

(ಒಂದು)

ಮುಖ ಚಹರೆಯ ವರ್ಣನೆಗೆ ಮಾತು ಬೇಕು
ತುಂಬ ಕಡಿಮೆ ಸಾಕು ಪಕ್ಕಾ ಮಾತು ನಾಕು
ಮನೆಯ ಗುರುತಿನ ವರ್ಣನೆಗೆ ಮಾತು ಬೇಕಿಲ್ಲ
ಬೇಕು ನಕಾಶೆಯ ಕಲ್ಪನೆ ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರದ ದಿಗ್ ದರ್ಶನ

ಸಿಟಿಯಂತಹ ರಾಕ್ಷಸನ ಅಂಗಾವತಾರದ ಅಕರಾಳ
ವಿಕರಾಳ ವಿಸ್ತರಣೆಯ ಈ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಮನೆ–
ಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಮೊಲವಾದಿ
ಆ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಪೊರೆ ಬಿಚ್ಚಿದ ಹಾವಾದಿ ತಣ್ಣಗೆ

ನನ್ನ ಆಗು—ಹೋಗುಗಳ ಕನಸಿಸುತ್ತ ನನಸಿಗಾದಿ
ಹಾರಯಿಸುತ್ತ ನಡುನಡುವೆ ಒಂಟಿತನದ ಇರುವಿಕೆಗೆ ಬೇಸರಿಸಿ
ಆಕಳಿಸುತ್ತ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಗದೇ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಗಳಿಗೆ
ಶೂನ್ಯವಾದದ್ದಕ್ಕೆ ಆತಂಕಪಡುತ್ತ 'ಬಂದೇ ಬರುವನಿವ'ನೆಂದು

ನನಗಾದಿ ಹಾದಿ ಅಳೆಯುತ್ತ ಕೂತಿರುವ ನಿನಗೆ ನಿನ್ನ ಮನೆ
ಗುರುತಿಗೆ ನೀನಿತ್ತ ನಕಾಶ ರಹಿತ ವರ್ಣನೆ ಮರೆತು ಬೀದಿ–

ಅಲೆಮಾರಿಯಾದ ನನ್ನ ಪಾಡೇನು ಗೊತ್ತು ? ಆ ಪಾಡಿನ ವರ್ಣನೆ
ಗೆ ನಿಂತೆನೆಂದರೆ—ನಿನ್ನ ಮನೆ ಗುರುತಿನ ನಿನ್ನ ಆಪ—
ರೂಪ ವರ್ಣನೆ ಇನ್ನೂ ಮರೆವಾಗುತ್ತದೆ ನಿನ್ನ ಮನೆ ಆಸು–ಪಾಸಿನ
ರಸ್ತೆ ತಿರುವು ಚೌಕ ಕಟ್ಟೆಯ ಗುರುತುಗಳೆಲ್ಲ ದಂಡ ಕಾರಣ
ವಾಗುತ್ತ

ಅಲ್ಲಮ ಪ್ರಭುವಾದ........…./ಜ

ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸಿಟಿಯು ಈ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದ ಈ ಗೋಜಲೊಂದೂ
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಹಬ್ಬಿಸುತ್ತಿಸಿ, ಸುತ್ತಾಡುವ ನಿರರ್ಥಕ ಗುರಿಯ
ರಸ್ತೆಯೊಂದೂ ಸದಾ ಬಾಡಿಲಿಕ್ಕಿ ಏಕತಾನದ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು
ಧದಿಸುವ
ರಾಕ್ಷಸೀ ಮನೆಯೊಂದೂ ಆ ನನ್ನ ಆ ಸಣ್ಣ ಆ ಸರಳ ಊರಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ

ಹಾಗೇ ನನ್ನ ಮನಸೂ ಸಾವಿರ ಆತಂಕ ತಳ್ಳಂಕ ಚಡಪಡಿಕೆ
ದಟ್ಟೈಸಿದ್ದಾಗೂ ಒಂದಾದರೂ ಮುಚ್ಚಿದ ಬಾದಿಲಲ್ಲಿ ಭದ್ರಕಿಟಕಿಯಿಲ್ಲ
ತೆರೆದಿಟ್ಟವೆ ನೋಡು—ಗಾಳಿ ಮೋಡ ಸಿಡಿಲುಗಳೇ ಏಕೆ, ಮಿಂಚು
ಛಕ್ಕೆಂದರೂ ಹೊರಬರುವಂತೆ, ಎದೆಯು ನಿಶ್ಚಲ ದೃಢಪಡಿಸುವಂತೆ.



(ಎರಡು)

'ಇಂಥಾ ಸ್ಟೇಜಿನಲಿ ಬಸ್ಸಿಳಿದು ಇಳಿದೊಡನೆಯೆ ಬಲಕ್ಕೆ
ಕಾಣುವ ಉದ್ದಾನುದ್ದ ರಸ್ತೆಯ ಗುಂಟ ಅವಿಚಲಿತ ನೇತ್ರನಾಗಿ
ನನ್ನ ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು: ಹಾಗೆ ಸೀದಾ ನಡೆಯುವುದು
ಸುದೀರ್ಘವೂ ತಲೆ ನೋವಿನದೂ ಕಾಲ್ ದಣಿವಿನದೂ ಆದೀತು....'

ಆಯಿತು ನಿನ್ನ ವರ್ಣನ ಶಕ್ತಿಯ ಅಪೂರ್ವತೆ ಕಾವ್ಯದಂತೆ ಬೆರಗು
ಪಡಿಸಿತಪ್ಪೆ: ನನ್ನ, ನಿನ್ನಂತೇ ಯೋಚಿಸ ಹಚ್ಚಿ ನನ್ನ
ಈ ಉದ್ದಾನುದ್ದದ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕುಬ್ಜಗೊಳಿಸಿತಪ್ಪೆ: ಹಾಗೇ ನಿನ್ನ ಭೌತಿಕ ಕುಬ್ಜತನ—
ದೆತ್ತರಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಆಕಾರವನ್ನು ಇಳಿಸಿ, ವಿಕಾರ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಿಸಿತಪ್ಪೆ.

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟರ ರಣ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ
ಪ್ರೇಮದ ಹುಣ್ಣು ಪೂರ್ತಿ ಒಡೆದು ಅಂದು ಕಂಡ ಮುಖಪಷ್ಟ
ಪಳೆಯುಳಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.
ಅಂತಃಕರಣ ತಳಮಳಿಸುತ್ತದೆ.

೧೨ ಮೇ, ೧೯೭೫

# ಪ್ರಯೋಗ : ಮೂರು

ಕಣ್ಣಿಗೊಡೆಯುವ ಕೆಂಪರಂಜಕದ ಡಬಗಳ್ಳಿ
ಹಣ್ಣಿಗೆ ಮೈತುಂಬ ಜಿನುಗು ಸುಂಕ
ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಈಕಳ್ಳಿ ಮುನಿಯುವದಿಲ್ಲ; ಬೆರಳ ಸೋಂಕಿ
ಭಗಭಗ ಉರಿ ಅಂಗೈ ತುಂಬ
ಲಬಲಬ ಹೊಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ

ಥಕಥಕ ಬಡಿದು ಕಾಲು ಕೈ, ವಿವಿಧ
ಮಣಿತಗಳಲ್ಲಿ ಮೈ ಕುಣಿಸಬಹುದು
ನಾಚಿ ನೀರಾಗುವಂತಿಲ್ಲ

ಕರಕುಶಲವಸ್ತ್ರ ಹೊಚ್ಚಿ ಜಿನುಗು ಸುಂಕಕ್ಕೆ
ಮುಚ್ಚು ಮರ್ಯಾದೆ ನೀಡಿ
ಮೆತ್ತನೆಯ ಸಿಪ್ಪೆ ಸುಲಿದರೆ—

ಪೇಟೆಯ ಯಾವ ಹಣ್ಣಿಗಿಂತ ಈ ಡಬಗಳ್ಳಿ
ಕಡಿಮೆ ರುಚಿ ?

ಬಿಡಿಸಿದ ಅಂಗೈ ಭಗಭಗ ಉರಿದರೂ ಚಪ್ಪರಿಸಿದ
ನಾಲಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಅಪ್ಪಟ ಶುಚಿ !

## ಚಾರಿತ್ರ್ಯವೂ ಕವಿತೆಯೂ

ದೇಶಕೆ ಬೇಕು ಚಾರಿತ್ರ್ಯ,
ಕುಂಕುಮ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ
ಮುತ್ತೈದೆಯ ಹಣೆಗ !
ಕವಿತೆಗೆ ಬೇಕೆ ಛಂದೋ ಪ್ರಾಸಾ,
ಸೂಳೆಗೆ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ
ಸೋಗಿನ ವಯ್ಯಾರಾ ?

## ಅಜ್ಞಾತ

ಅ
ಮನೆ
ಯ ಹದಿ
ಹರಯದ
ಹುಡುಗಿಯ ಮೇ
ಲೆ ನೆರೆಮನೆಯ
ಹದಿ ಹರಯದ
ಹುಡುಗನ ಕಣ್ಣು ಬಿ
ತ್ತು

ಅವನತ ಮುಖಿ ಹುಡುಗಿ ಇನ್ನೂ ಮುಖ
ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿಲ್ಲ

## ಕವಿ ತಾ ವೇದನೆ

ದೇ–
ಸಾಯಿ
ಕ ತ್ತಿಗೆ ಮಟ ಕುಡಿ
ದು
ನಿಶೆ
ಏರಿ ಸಿಗರೇಟು ಹಚ್ಚಿ ಸ್ವರ–
ಚಿತಕವಿ
ತಾ
ನೀ
ವೇದನೆಗೆ ತೊಡರಿದನೆಂದರೆ
ಕವಿ
ತೆಯ ಮಾತು
ಹೊಗೆ
ಯಾರಿ ಹವೆಯಲ್ಲಿ ಲೀನ
ಲೀನ
ಲೀನ

ಬೆಂಕಿ ತಲೆ
ಸುಟ್ಟು ಬೆರಳ ಮಿಡುಕುವ ಕವಿ
ತೆ ಬೆಳ್ಳಂ ಬೆಳತನ
ಕ ಧಾರಾವಾಹಿ
ನಿಶೆ
ಇಳಿದು ಹೊರ
ಬಿದ್ದು ರಸ್ತೆ
ಗೆ ಅಡ್ಡಾ ದಿಡ್ಡಿ ಹರದಾಡಿದ
ನೆಂದರೆ–
ಸಿಟ್ಟಿನ ಟ್ರಕ್ಕಿನ
ಡಿ ನುಚ್ಚು ನೂರು
ದೇ
–ಸಾಯಿ ಕವಿ
ತಾ

### ಒಂದು ತರದ ನಸೀಬ

ಗೌಡ ಗೋಳಾ–
ಡಿ ಹೊರಳಾ
ಡಿ ಸತ್ತಾ
  ಗೌಡ
ತಿ ಹೊರಳಾ
ಡಿ ಅತ್ತು
  ಗೋಳಾ
ಡಿ ಮರೆತು
  ದಿವಂ
ಗತ ಗೌಡ
ನ ಸಾಲಿಗ
ನ ತಲೆ–
ಯಲ್ಲಿ ಹಿತ–
ವಾಗಿ ಬೆರಳಾ–
ಡಿಸಿದಳು

### ಇನ್ನೊಂದು ತರದ ನಸೀಬ

ಲಕ್ಕಿಯಂಥಾ ನಸೀಬ
ವಾನ ಹುಡುಗಿ ಸುತ್ತ ಹತ್ತೂರಲ್ಲಿ
ಇನ್ನೊಬ್ಬಳಿಲ್ಲಾ
ಇದ್ದರ, ಗೊತ್ತಿದ್ದವನೆ ಬಲ್ಲಾ
ಗುಡಾಣಿ ವಜ್ಜಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯ
ಗಜಗದ ಸೈಜಿನ ಮೂಗಿನ
ಬಿಳಿಯ ಮೆಳ್ಳು ಗಣ್ಣಿನ
ಲಕ್ಕಿಗೆ–
ಬೆನ್ನಿಗ್ಹತ್ತಿದ ಹೊಟ್ಟೆಯ
ಚೂಪು ತೆಳ್ಳನೆ ಮೂಗಿನ
ಗುದ್ದು, ಕುಡ್ಡ ಕಣ್ಣಿನ
ಲಕ್ಕ
ಗಂಟು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ
ಜೋಡಿ
ಎಂಥಾ
ಪಸಂದ !

# ನನ್ನ ಮನೆ—ನನ್ನ ದೇಶ

ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ
ಕಿಂಡಿ ಕಿಡಕಿ ಬಾಗಿಲುಪಾಡವಿದ್ದರೆ—
ಮನೆ : ಅಂದರೆ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಬೀಡು

ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗಂಟಲಿಗಿಳಿವ ಚಹ; ಹೊಟ್ಟೆ ತಣಿಸುವ ಊಟ—
ಉಪಹಾರ; ಮಕ್ಕಳಿಸ್ಸಿ ಮುಗ್ಧ ಪಟಮಾರಿ—

ತನ, ಉಡಾಳ ನಗೆ, ಕೇಕೆ, ಹಾವಳಿ ನಡುವೇ
ಪುರಸೊತ್ತು ಆದಾಗೆಲ್ಲ ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದೋಡಾಡಿ
ಒಲವು ಚೆಲ್ಲುವ ಮಡದಿಯು ಸಹಜ ಸಹ—ಗಮನ.
ಎಲ್ಲಾ ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒದಗುವ ಅಪ್ಯಾಯಮಾನ.

ದೇಶವೆಂದರೆ ಹೀಗಲ್ಲ. ದೇಶಾಂತರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಮೇಲಿನೆಲ್ಲಾ
ಸುಕುಮಾರ ಸೌಕರ್ಯಗಳ ವರ್ಜಿಸಿ ಹೋದಾಗ—
ಯಾವುದೂ ಅಪ್ಯಾಯಮಾನವಾಗದೆ, ಹೊಟ್ಟೆ-ಬಟ್ಟೆ, ನೆತ್ತಿ,—
—ಗಳ ತಾಪತ್ರಯಕ್ಕಾದರೂ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರವಾಗದ ದೇಶ
ಬೇಡವಾಯಿತು.

ಕವಿತೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಇಂಥಾ ನಕಲೀ ಮಾತೇಕೆ ?
ಅಸಲೀ ಮಾತು ಇಷ್ಟೆ—

ಇಲ್ಲಿ, ಹೊತ್ತು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಏನೂ ಸಿಕ್ಕದಿರಬಹುದು.
ತಪ್ಪು ದೇಶದ್ದಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ್ದಂತೂ ಖಂಡಿತ ಅಲ್ಲ.

ಹವಾಮಾನ, ಮಳೆ—ಬೆಳೆ, ಪೇಟೆಧಾರಣೆ, ಕಾಲ—ಮಾನಗಳ
ಅನಿಷ್ಟ ಶಾಪ !

ಕಾವ್ಯವಿಲ್ಲವೇನು ಇಲ್ಲಿ—ಮಡದಿಯಷ್ಟೇ ಚೆಲುವಾದ,
ಒಲುವಿರುವ, ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ಓದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸುಕುಮಾರ ಕಾವ್ಯ ?

ಹಾಗೇ, ಮನೆ—ಮಕ್ಕಳಂತೇ ಹಟ
-ಮಾರಿ ದೇಶಭಕ್ತರ ತಂಡ ? ಮುಗ್ಧತೆಯ ಇಸಿ ಮಾಡಿ,
ನೆಲ ರಟ್ಟು ರಾಡಿ ಮಾಡುವ ಉದ್ಧಾರಕರ ಟೋಳಿ ? ಒದರು—ಕೇಕೆ
ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತ, ಲೋಕಾಂತ ಮಾಡುವ ರಾಜರು, ರಾಜ—
ಕಾರಣರು, ಮಂತ್ರಿ ಮಾನ್ಯ ಸನ್ಮಾನ್ಯರು ?

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಮನೆಯಂತೇ ದೇಶ.
ದೇಶವೇ ಮನೆ: ಗದ್ದಲ
ಸಹಿ ಸಹಿಸಿ ಸೊರಗಿರುವ ಸದ್ ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ !

ದೇಶ—ಮನೆಗಳ ನಡುವಣ ವಿಸ್ಮಯದ ಬದುಕಿದೆಯಲ್ಲ,

ಅದು ಸದಾ ತುರ್ತಿನದು. ಆಪತ್
ಕಾಲೀನ ಅವಸರದ್ದು.

೧೪ ಡಿಶಂಬರ್ ೧೯೭೫

# ಸೂಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಪ್ರಸಂಗದ ತಹ ತಹ

ಎರಡೂ+ಪೂಜೀ=ಎರಡೇ
ನಾವೆಂದಿಗು ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ

ಈ ಪೋರೀಗೇನೊ ಕನಸು ?
ಯಾಂವನ ಮೇಲೋ ಮನಸು !
ಕೆದಕಲು ಹೋದರೆ ಮೌನ !
ಸೆಳೆದರೆ ಎಲ್ಲೀ ಮಾನ !

ಎರಡೂ+ಪೂಜೀ=ಎರಡೇ
ಮೂಕನ ಪ್ರೇಮವು ಕುರುಡೇ?

ಜೋಕೆಗೆ ಬೇಕು ಬುದ್ಧಿ
ಜಾರಿದರಷ್ಟೇ ಸುದ್ದಿ
ಜೀವವು ನಿಲ್ಲದು ಖಾಲಿ
ಕಲ್ಪನೆ ತುಂಬಾ ಜ್ವಾಲಿ

ಎರಡೂ+ಪೂಜೀ=ಎರಡೇ
ನಾನೆಂದಿಗು ಮಾತ್ರಾ ಹೀಗೇ

ಇಳಿದರೆ ಮೇಲಿನ ಮೆಟ್ಟಿಲು
ಕೆಳಗೋ ಮಂದಿಯ ಗೋಜಲು!
ಕಪ್ಪಿನ ತುಂಬಾ ಕಾಫೀ
ಕುಡಿಸಿದರಷ್ಟೇ ಮಾಫೀ

ಎರಡೂ+ಪೂಜೀ=ಎರಡೇ
ನೆನೆಸಿದರೆಲ್ಲಾ ಬರಡೇ

ಕಳೆಯಿತೆ ಎದೆಯಲಿ ಭಾರಾ
ಕಾಡಿದನೆಷ್ಟೋ ಮಾರಾ !
ಪ್ರಾಣಕೆ ಹತ್ತಿತು ಧಗೆಯೂ!
ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕವಿಯಿತು ಹೊಗೆಯೂ !!

ಮಾತಿಗೆ ಎಲ್ಲಿದೆ ಬ್ರೆಕ್ಕು
ಪ್ರೇಮಿಗೆ ಸಲ್ಲದು ಸೊಕ್ಕು
ಬಂದರೆ ಉಳಿಯದು ಪ್ರಾಣ
ಗಳಿಸಲು ಬೇಕು ತ್ರಾಣ

ಕೊನೆಗೂ ಎರಡೂ+ಪೂಜೇ ಎರಡೇ
ಹರೆಯಕೆ ಪ್ರೇಮವೂ ಸೊಗಡೇ

೪ ಮೇ, ೧೯೭೫

# ಪ್ರಯೋಗ : ನಾಲ್ಕು

ಥಳ್ಳನೆಯ ಪರೆಯ ಒಳಗಡೆ
ಅವಿತದ್ದು ಅಸ್ಪರ್ಶ ಹಾವಿನ ನುಣುಪು ಮೈ
—ಮಾತಿನಿಕ್ಕಳದಲ್ಲಿ ಪದಗಳ ಇರುಕಿನಲ್ಲಿ ತೂರಿ—
ಸರಸರ ತೆವಳಿದಂತೆ
ಮೈಯ ಗಹನ ಕಳೆದುಳಿದೆದ್ದು—
ಇನ್ನೊಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಥಳ್ಳನೆಯ
ತಾಗಿದರೇ ಉದುರುವ
ಗರಿಗರಿ ಪರೆಯ ಸುರುಳಿ ಸುರುಳಿ

# ಜಾಕ್ವಿಸ್ ಪ್ರೇವರ್ಟ್‌ನ ಫ್ರೆಂಚ್ ಪದ್ಯಗಳು

## ಒಂದು ಪದ್ಯ

ಮೇಜ ಮೇಲಿನ ಕಿತ್ತಳೆಗೆ ಹೊನ್ನ ಬಣ್ಣದ ಹೊಳಪು
ಹಚ್ಚಡದ ಮೇಲೆ ಹರವಿ ಬಿದ್ದದ್ದು
ನಿನ್ನ ಉಡುಪು ತೊಡಪು.
ನೀನೋ, ನನ್ನ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ :
ನನ್ನ ಹಾಸಿನ ಮೇಲೆ.
ತಣ್ಣನೆಯ ಈ ರಾತ್ರಿಯಲಿ ನೀನಿತ್ತ
ಈ ಸವಿದಾಣಿಕೆ–
ಎಷ್ಟೊಂದು ಬೆಚ್ಚಗೆ ಹಾಗೂ ಹಚ್ಚಗೆ :
ನನ್ನ ಜೀವಕ್ಕೆ !

## ಜಾಡು

ಯಾವ ದಿನವಿದು, ದಿನ ಯಾವುದಿಂದು ?
ಇದು ಎಂದಿನಂಥಾ ದಿನ ಎಲ್ಲ ದಿನದಂತೇ ಇದು
ಗೆಳತಿ, ನನ್ನ ಒಲವಿನ ಗೆಳತಿ,
ಇದುವೆ ಜೀವನ, ಇದೀಗ ಜೀವನವೇ ಇದು,
ಹೀಗೆ.
ನಲಿಯುವಾಗಳೆ, ನನ್ನ ಒಲಿಯುವಾಗಳೆ,
ಒಬ್ಬರನೊಬ್ಬರು ನಾವು ಪ್ರೀತಿಸಿದೆವು :
ಅಂದೇ ಬದುಕಿದ್ದೇವೆ ನಾವು
ಬದುಕಿದ್ದೇವೆ ನಾವು:
ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರೀತಿಸಿದ್ದೇವೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು.
ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಮಗೆ—ಈ ಬದುಕೆಂದರೇನೆಂದು.
ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಮಗೆ—ಈ ದಿನ ಯಾವುದೆಂದು.
ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಮಗೆ—ಈ ಪ್ರೀತಿ, ಹಾಗೆಂದರೆ-
ನೇನೆಂದು.

## ಕೌಟುಂಬಿಕ

ಅಮ್ಮ ಹೆಣಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಮಗ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ ಕದನದಲ್ಲಿ-ದೂರದಾಚೆಯ ಸಂಗ್ರಾಮ ರಂಗದಲ್ಲಿ
ಅಮ್ಮ, ಹೆಣಿಗೆಯ ಕೆಲಸವೇ ಸಹಜದ ಕೆಲಸವೆಂದು ಖಾತ್ರೀ ಮಾಡಿ—
ಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ, ಆ ಅಮ್ಮ
ಅಪ್ಪ, ಅವನೇನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಆ ಅಪ್ಪ ?
ಅವನಿಗಿದೆ ವ್ಯಾಪಾರ–ವ್ಯವಹಾರ : ಪೇಟೆಯಲ್ಲಿ: ಗಲ್ಲೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಮೇಲೆ.
ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಹೆಣಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರೆ ಮಗ ತೊಡಗುತ್ತಾನೆ ಯುದ್ಧ
ದಲ್ಲಿ. ತನಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ—ವ್ಯವಹಾರ
ಅಪ್ಪ ಲೇವಾ—ದೇವಿಯೇ ಸಹಜದ ಕೆಲಸವೆಂದು ಖಾತ್ರೀ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಆ ಅಪ್ಪ
ಮಗ, ಅವನೇನು, ಯಾವುದನ್ನು, ಏನೆಂದು ಖಾತ್ರೀಪಡಿಸಿ-
ಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಆ ಮಗ ?
ಅವನು ಏನೂ ಖಾತ್ರೀಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಯಾವುದನ್ನೂ.
ಅಮ್ಮ ಹೆಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ; ಅಪ್ಪ ದುಡ್ಡೆಣಿಸುವಲ್ಲಿ; ಇವನು ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ.
ಯಾವಾಗ ಮುಗಿಸುವನು, ಇವನು ತನ್ನ ಈ ಹೋರಾಟ ?
ಯಾವಾಗ ಹೋಗುವನಿವನು, ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ತಂದೆ ಕೂಡ ?
ಕದನ-ವಿರಾಮವಿಲ್ಲದೆ—ನಡೆದೇ ಇರುತ್ತದೆ, ಯಾವತ್ತೂ: ಅಮ್ಮ
ಹೆಣಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಕಾಲ ದೂಡುತ್ತಾಳೆ
ಅಪ್ಪ ತೊಡಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾನೆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ,ಲಾಭ-ಹಾನಿಯ ಕೂಡು
ಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ.
ಮಗ, ರಣಾಂಗಣದಲ್ಲಿ ಇರಿಯಲ್ಪಟ್ಟಾಗ,ವಿರಾಮಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಅವನ
ಅವಿರತ ಹೋರಾಟ.

# ವ್ಲದಿಮಿರ್ ಹೋಲಾನ್‌ನ ಝೆಕ್ ಪದ್ಯ

## ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭೆಟ್ಟಿ

ಹೆಜ್ಜೆ ಇಕ್ಕಿದೆವು ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಜತೆಯಾಗಿ
ನಾವಿಬ್ಬರೇ ಇಬ್ಬರು ಲಿಫ್ಟಿನ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ.
ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ದಿಟ್ಟಿಸಿದ್ದಷ್ಟೋ ಅಷ್ಟೆ–ಆಳವಾಗಿ.
ಮತ್ತೇನನ್ನೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ನಾವು

ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಾಗ ಪ್ರಾಣಗಳೆರಡು : ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರ ಒಂದೇ
ತುಂಬುತನದ, ಆನಂದದುದ್ರೇಕ ಗಳಿಗೆ.

ಐದನೆಯ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಾಕೆ ನಿರ್ಗಮಿಸಿ—
ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಲಿಫ್ಟಿನಲ್ಲಿ : ಮೇಲೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ.
ಇನ್ನೆಂದೂ ಕಾಣಲಾರೆ ನಾ, ಆಕೆಯನ್ನು.
ಮುಖಾಮುಖಿ ಭೆಟ್ಟಿ ಅದೊಂದೇ: ಅಪೂರ್ವ, ಅಂತಿಮ.

ಅವಳ ಬೆಂಬತ್ತಿ ನಾನೂ ಹೊರಟಿದ್ದರೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ?
ಅವಳಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆಯೂರುವ ಸತ್ತ
ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅವಳಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಬಳಿ ಮರಳಿ ಬಂದರೆ, ಒಂದು ವೇಳೆ ?
ಹಾಗೆ ಮರಳುವುದು ಇಲ್ಲಿಂದ ಅಲ್ಲ
ಅನ್ಯಲೋಕದಿಂದ.

೨೩ ಜೂನ್ ೧೯೭೬

ಅದೃಶ್ಯ ರೇಖೆಯ ಈ ನವಿರು ತಂತಿ
ಯ ಗುಂಟ ನಡೆದಾಡಿ ನಡೆದಾಡಿ
ಪೂರಾ ನಡವಳಿಕೆಯೇ ರೂಢಿಗತ
ತೂಕಡಿಕೆಯಲ್ಲೂ ಜೋಲಿ ತಪ್ಪದ ಹಿಡಿತ :

ನಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನುಡಿಯ ಹೆಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ

ಎದೆಯ ತಟ್ಟಿದ ಹುಡುಗಿ : ಕಣ್ಣ ಕಟ್ಟಿದ
ಚಿತ್ರ : ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಕನಸು
ಮೌನದಲೆ ಮಾತಾಗಿ
ಮಾತಿನಲೆ ನೋವಾಗಿ
ನೋವಿನಲಿ ಅರಿವಿನ ಗೆರೆಯನೆಳೆದು

ಸಹನೆ ರೇಖೆಯ ಈ ಕಗ್ಗಾಡ ಹಾದಿ
ಯಗುಂಟ ನಡೆದಾಡಿ ನಡೆದಾಡಿ

ಅಕ್ಷರದಲ್ಲೀಗ ಕೊರೆದದ್ದು ಅಮೂರ್ತ, ವಿಕಲ್ಪ
ಕೊಡಬೇಕು ಇನ್ನಾದರೂ ಜೋಲಿ ತಪ್ಪದ ಸಂಕಲ್ಪ

## ನೆನೆಕೆಗಳು

ನನ್ನ ಈ ಪದ್ಯ ಸಂಕಲನ ಈ ರೂಪ ತಾಳಲು
ಒಂದಲ್ಲ ಮತ್ತೊಂದು ತರದಲ್ಲಿ
ಪ್ರೇರಕರಾದ, ಕಾರಣರಾದ, ಸಹಕರಿಸಿದ
ಸವಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗ, ಜಿ. ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ, ಡಿ.ಎಸ್. ಕುರ್ತಕೋಟಿ, ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ, ವಿ. ಶಿವಾನಂದ;
ಗೆಳೆಯರಾದ ಸರ್ವಶ್ರೀ—ಜಿ.ಎಸ್. ಶಿವಪ್ರಕಾಶ, ಸುಬ್ರಾಯ ಚೊಕ್ಕಾಡಿ, ಗಂಗಾಧರಮೂರ್ತಿ, ಅಬ್ದುಲ್ ಮಜೀದ್‌ಖಾನ್ ಜಗದೀಶ, ಈಶ್ವರಚಂದ್ರ, ದೊಡ್ಡರಂಗೇಗೌಡ, ಕರ್ಜಗಿ, ಆನಂದ ಝುಂಜರವಾಡ;
ಅಶೋಕ ಕುಲಕರ್ಣಿ,
ಮಾಧವ ಕುಲಕರ್ಣಿ,
ಹರಿದಾಸ, ಯಾದವಾಡ, ವನಹಳ್ಳಿ,
ಮಹಾಬಲರಾವ; ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ನೀಡಿದ ಸಿಂಡಿಕೇಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಎಸ್. ಎಂ. ನಾಯಕ್, ಮುರಲೀಧರಾಚಾರ್;
ಸೌ. ಶೋಭಾ—
ಇವರಿಗೆಲ್ಲ
ಹಾಗೂ ಆಗಾಗ ಕವಿತೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಸಹಕರಿಸಿದ—
ಸಾಕ್ಷಿ, ಪ್ರಜಾವಾಣಿ, ಸಂಕ್ರಮಣ, ಕರ್ಮವೀರ, ಕಸ್ತೂರಿ, ಉದಯವಾಣಿ, ವಿಶಾಲ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಂಪಾದಕರುಗಳಿಗೆ;
ಬಾನುಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ಆಕಾಶವಾಣಿ (ಬೆಂಗಳೂರ—ಧಾರವಾಡ) ನಿಲಯದವರಿಗೆ; ಕರಡು ಪ್ರತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಿತ್ರ ಜಿ. ಪಿ. ಮುತಾಲಿಕ ದೇಸಾಯಿಗೆ;
ಮುದ್ರಿಸಿದ ರವಿ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್‌ನ ಎಸ್.ಜಿ. ಹೊನ್ನಳ್ಳಿ ಇವರಿಗೆ
ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು ಮತ್ತು ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

—ಶಾಮಸುಂದರ ಬಿದರಕುಂದಿ

# ಆಲೋಚನ ಪ್ರಕಾಶನ

…ಮಸುಂದರ ಬಿದರಕುಂದಿಯವರು ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಅನುಭವ …ಡನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಯೋಗಗಳು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದವು: ವ್ಯಕ್ತಿ …ನ್ನ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಯೂ ಅವುಗಳೊಡನೆ ಎಗ್ಗಿಲ್ಲದೆ ಸೆಣಸ …ಬುದೇ ಅವರ ನಿಲುವಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಆದಕಾರಣವೇ …ವರು–ನಾನು ಬಲ್ಲಹಾಗೆ—ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಾಗಲೀ, ತಮ್ಮ …ನ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾಳಜಿಗಳ ಬಗೆಗಾಗಲಿ 'ಪೋಸ್' ತಳೆಯು …ಕ್ಕೆ ಆಸಕ್ತರಾದಂತಿಲ್ಲ.

'ಅಜ್ಜಗಾವಲು' ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಬಳಿಕಿನ ಈ ಐದು ವರ್ಷ ಗಳಲ್ಲಿ ಬಿದರಕುಂದಿಯವರು ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳ ಸಾಂದ್ರತೆಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ– ಒಡಮೂಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಗಳಿಸಿರುವ ಕೌಶಲ್ಯವು ಇಂತಹ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಈತ ಪಟ್ಟಪಾಡನ್ನು ಕೂಡ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ಬಿದರಕುಂದಿಯವರ ಕವನಗಳ ಗುಣ : ಹೇಳ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದೇ ಆಗಿದೆ; ಈ ಕಾರಣ : ಇಲ್ಲಿನ ಪದ್ಯಗಳು 'ನಿಜವಾದ'ವು. ಪ್ರಸಕ್ತ ಜೀವನದ ಸಕಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಗೊಂದಲ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿರುವಾಗ, ವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮಷ್ಠಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆ ಹಾಗೂ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಈ ಕಾಲಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಶ್ರದ್ಧೆ. ಗೌರವಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಬಿದರಕುಂದಿ ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಧ್ವನಿ ಹೊರಡಿಸು …ಲ್ಲಿ ಪಡೆದಿರುವ ಯಶಸ್ಸು ಈ ಸಂಕಲನದಿಂದ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಯಸುದರ್ಶನ